

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ أَلَا عَصَابَنَا

جَامِعَةُ الْعُلُومِ الْإِسْلَامِيَّةِ الْقَنْدَهَارِيَّةِ

احوال الحشر و النشر

ترتيب كوونكى: مولوي جاويد احمد (حنيف)

لارښود استاذ : مولوي عبدالوارث صاحب

د فراغت كال : ١٤٤٦ هـ ق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَالَّذِي تُوَفَّقُ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنْ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ إِلَىٰ عَمْرَانَا

جامعۃ العلوم الاسلامیۃ عثمانیۃ

احوال الحشر والنشر

ترتیب کوونکی: مولوی جاوید احمد (حنیف)

لارینو د استاذ: مولوی عبدالوارث صاحب

فراغت کال: ۱۴۴۶ هـ ق

دلار بنود استاد تائيد

محليه و نظريه على رسولہ اکبر .

ولقد!

داستالم چه د حشر او نشر د ملالت ۷ ايه د معتبر فاضل
سر لري جاوړه اندر صابيه له خزا محترمو ډه ده، د اسلا ډه
عسقيه ډه له مهمو مرمنو غاړو څخه ده. ليکنه ډه منظر اسلوب
د روښانو ډه به او د سر ډه اصول ډه رڼا ډه ترتيب شو ډه
د مقالو محترمو د تاييد وړ ده او د تعليمي معيارو ډه
سره برابر ده .

عبدالارث (استرشد)

۱۳ / شعبان / ۱۴۴۷

منڀڪ:

ڏير خونس یم چي دالله تعالیٰ په توفیق سره اودخپلو استاذانو په کومک او دخپلو والدینو په همکاري او دعاءسره موږ دداسي ديني او گټورو معلوماتو دراتولولو اراده کړېده الله سبحانه وتعالیٰ دي موږ ددوی له سيوري څخه نه محروم کوي الله تعالیٰ دي ددوی په عمر کي برکت واچوي خاصټا بيا دخپلو والدینو څخه ڏير مندوی یم چي هميشه يې زما هر ډول کومک کړیدی او ددوی په برکت موږ تر دغه ځايه رارسېدلي يو .

اول مطلب:	۲
د قیامت تعریف صرفی اولغوي تحقیق:	۲
دوهم مطلب:	۳
د قیامت اقسام:	۳
دریم مطلب :	۳
د قیامت نومونه:	۳
خلورم مطلب :	۶
قیامت ته ولي دومره نومونه ورکول سوه ؟	۶
پنځم مطلب :	۷
قیامت به کله وخت واقع کیږي؟	۷
شپږم مطلب:	۸
قیامت به پر چا باندي قائمېږي؟	۸
دوهم مبحث دصور شپېلی او دهغه وخت :	۹
دوهم مطلب :	۱۱
د دوهمې شپېلۍ وروسته به څه کیږي؟ اول به څوک راپورته کیږي؟	۱۱
دریم مبحث :دمحشر میدان ته دانسانانو پیریانو او حیوانانو راتگ.	۱۲
ایا حیوانات هم د محشر میدان ته راپورته کیږي ؟	۱۲
دوهم مطلب :	۱۳
دانسانانو د محشر میدان ته د راتلو بیان؟	۱۳
دریم مطلب :	۱۴

- ۱۴..... اول به د محشر په ورځ چا ته جامه ورواغوستل سي؟
- ۱۵..... دحشر مخکې به څنگه وي؟
- ۱۶..... پنځم مطلب :
- ۱۶..... د قیامت د ورځې حشر او نشر سختي
- ۱۷..... شپږم مطلب :
- ۱۷..... د قیامت په ورځ د انسانانو سخت احوال
- ۲۳..... اووم مطلب :
- ۲۳..... کفارو چي په دنیا کي کوم بڼه عملونه کړي وي آیا په آخرت کي به د هغو فائده ورسیري؟
- ۲۳..... څلورم مبحث شفاعت او دهغه اقسام
- ۲۳..... اول مطلب
- ۲۳..... شفاعت
- ۲۴..... دوهم مطلب
- ۲۴..... د شفاعت اقسام
- ۲۷..... حساب
- ۲۸..... دوهم مطلب :
- ۲۸..... آیا حساب به د کفارو او مشرکانو سره به کیږي؟
- ۳۰..... اول مطلب
- ۳۰..... میزان ﴿ترازو﴾
- ۳۰..... دوهم مطلب
- ۳۰..... د قیامت په ورځ به ترازو یو وي او که به ډېر وي؟
- ۳۱..... دریم مطلب :
- ۳۱..... د بنده گانو اعمال به څنگه تلل کیږي؟

۳۱	 حوض کوثر
۳۲	 دوهم مطلب
۳۲	 دغه حوض به چيري وي؟
۳۲	 نهم مبحث: پُل صراط او دهغه خای
۳۲	 اول مطلب
۳۲	 پُل صراط
۳۴	 خاتمه البحث

لنډيز

حاً مدّاً ومصلّياً

محترمو ورونو !

دحشر اوشر حالات داسلامي عقيدې له خورا مهمو موضوعاتو څخه دي ځکه داموضوع دانسان دژوند دوروستي پړاو يعني مرگ سره تړاولري حشر معنا داده چي الله تعالى ټول انسانان له قبرونو راپورته کړي او نشر معنا داده چي ټول به دحساب لپاره را جمع سي .

دحشر په ورځ به له لومړي انسان څخه تر آخري انسان پوري ټول بيله کوم توپيره را پورته سي نه به مال ورسره وي نه ځواک بلکه هر څوک به دخپل عمل سره ولاړوي .

په هغه ورځ به انسان ته دهغه ټول کړي اعمال ښکاره کړل سي ښه وي او که بد .

داعمالنامې ترلاسه کول ميزان (اوترازو) حساب او پوښتني او دپل صراط تيريدل دهغې ورځي دسترو حالاتو څخه دي .

داموضوع عامو خلگو ته ډېر مهم پيغام لري ځکه انسان اصلاح ته رابولي کله چي يو مسلمان داباور لري چي يوه ورځ به خامخا دهر عمل حساب راڅخه کيږي ،نو هغه به په خپل ورځني ژوند کي ډېر احتياط کوي ، هغه به درواغ نه وايي ،ظلم به نه کوي ، دخلگو حقوق به نه خوري ،ځکه پوهيږي چي دااعمال به خامخا په آخرت کي ښکاره کيږي

دحشر او نشر عقیده : انسان ته دوخت اهميت او ارزښت ورزده کوي ځکه دی پوهيږي چي مرگ حتمي راځي نو کاميابي به هلته وي چي چا دوخت ارزښت او گټه يی ځني واخيستل او خپل اعمال يې سم کړه .

په پای کي ويلای سو چي دحشر حالات يوازي يو قيصر نه ده بلکه دژوند دسمون لار ده څوک چي تل دآخرت په فکر کي وي نو هغه يو ښه او کامل مسلمان دی ځکه داشخص تل کوښښ کوي چي ژوند د ايمان په رڼا کي وکړي ،پر داغه ايمان مړ سي ، او دقيامت په ورځ دکاميابو خلگو په ډله کي راپورته سي .

الله سبحانه وتعالى دي موږ ته هم و آخرت ته دتياړی فکر راپيداکړي چي ژوند مو هم په داغه فکر کي وي ،او پر ايمان مړه سو ، او په آخرت کي دکاميابو خلگو په جماعت کي راپوته سو . آم

اهمیت :

داموضوع په اسلام کي یو ډېره مهمه موضوع ده باید هر مسلمان هر وخت په کور کي په مجلس کي دملگرو سره او استاد دخپلو شاگردانو سره اوامام پر ممبر باندي ددې موضوع یادونه حتا وکړي چي خلگ دآخرت څخه غافله نسي او همېشه بې دامو ضوع په دماغ او فکر کي موجوده وي .

دڅېړني اصلي موخه :

ځکه داپه اسلام کي یو مهم اصل دی او مهمه عقیده ده نو ځکه باید وڅېړل سي .

دڅېړني فرعي موخي:

*دقیامت پېژندنه .

*دبعث بعد الموت يعني دپيا راپورته کېدو پېژندل .

*او دهغو حالاتو او واقعو پېژندل چي په دغه ورځ پېښېدونکي دي .

ستاسو په فکر دآخرت دورځي مذاکره او یاد تازه کول څومره مهم دي .؟

اصلي پوښتني :

*قیامت او آخرت څه ته وايي ؟

*خلگ به څنگه راپورته کېږي ؟

فرعي پوښتني :

*حساب به څنگه اودچاڅخه کيږي ؟

*شفاعت،میزان،حوض کوثر ،او پل صراط څه دي ؟

پخواني آثار :

هغه آثار که څه هم ډېرو ښو علماوو لیکلي وه خو هغه یا په عربي دي چي زموږ عام خلگ گټه نه سي ترې اخیستلای او که په پښتو هم وي هغه پر ډېرو مسائلو او بحثو باندي مشتمل وه خو موږ داسي موضوع بیان کړه چي یوازي پر یو څو مختصرو

او کټورو معلوماتو باندې راټوله ده .

دهغو کتابو نومان چي پردغه موضوع بحث کوي خو په عربي دي :

*التذكرة باحوال الموتى وامور الآخرة: مصنف: امام قرطبي (م ٦٧١)

* القيامة الكبرى :مصنف: امام ابن كثير (م٧٧٤)

* البعث والنشور :مصنف : امام بيهقي (م٤٥٨)

بسم الله الرحمن الرحيم

سريزه

الحمد لله واهب الحياة وسالباها المقيم للأجساد بالارواح وقابضها الذي خلقنا من تراب و اليه مصيرنا، و أصلي و أسلم على المصطفى المختار الذي أطل الحديث عن الموت و شدته والقيامة و أحوالها . والنار و عذابها و الجنة و نعيمها و أصلي و أسلم على آله الأطهار و صحبه الأبرار أما بعد : فقد قال الله تعالى كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ. آل عمران

﴿١٨٥﴾ وقال تعالى فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ والقيامة وقال تعالى الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ ^{الفارقة} وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَفَاةً، عَرَاةً، غُرْلًا». قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجَالُ وَالنِّسَاءُ جَمِيعًا، يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بَا عَائِشَةُ، الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ١. و عن رسول الله قال ثم يَضْرَبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَيْ جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَنَا وَ أُمَّتِي أَوَّلَ مَنْ يُجْزِيهَا. ٢. صَدَقَ اللَّهُ وَصَدَّقَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيم .

مقدمة

محترمو لوستونكو !دا يو ښكاره حقيقت دی چي مرگ راتلونکی دی، د مرگ خوند به ټول څکي هغه که انسانان دي، که پيريانان دي، او که حيوانان دي، يعني دوی ټول په دغه باور دي چي موږ دغه دنيا ته راغلي يو ، يوه ورځ به خامخا مړه کيږو، او د مرگ څخه تر ننه پوري هيڅ چا انکار نه دی کړی، هغه که کافر وي که مسلمان، الله تعالى د مرگ په اړه داسي فرمايي: **كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ﴿١٨٥﴾** ^{سورة آل عمران} ترجمه: هر نفس څکونکی د مرگ دی؛ نو دا خبره حتمي ده چي مرگ راځي او مرگ ددې لپاره راځي چي موږ يوې داسي ورځي ته انتقال کړي چي هلته زموږ څخه د تېر سوی عمر او د خپلو کړو اعمالو او خپلو ويلو اقوالو پوښتنه وسي. ددې ورځي نوم قیامت دی او دلته دنيا کي چي موږ ژوند کوو دا يو دارالامتحان دی، ددې امتحان نتيجه به په قیامت کي معلومه سي لکه الله

١ صحیح البخاري کتاب الرقاق حديث رقم: ٦٥٢٧ صحیح مسلم کتاب الجنة وصفة نعيمها حديث رقم: ٢٨٥٩

٢ صحیح البخاری جلد ٢ صفحه ٩٧٣

تعالی چي فرمايي: **الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾** ^{سورة الملك} ترجمه: الله تعالی هغه ذات دی چي مرگ او ژوند یې پیدا کړي دي؛ ددې لپاره چي تاسو امتحان کړي چي کوم یو ستاسو څخه ښه عمل کوونکی دی، يعني د مرگ او ژوند داسلسله ددې لپاره ده چي تاسو امتحان کړي چي کوم چا ښه عمل او کوم چا بد عمل کړی دی. الله عزوجل انسان پیدا کړی دی، ژوند یې ورکړی او انبياء عليهم السلام یې ورته راواستول اود ژوند طريقه یې وروښودل چي د يوه الله تعالی عبادت وکړي او دا خبره ورته وکړي چي دغه دنیا ته تاسو د عبادت لپاره رااستول سوي یاست، نو چي کله انبياء عليهم السلام راغله، نو انسان په امتحان کي راغلی، چي د انبياء عليهم السلام خبره مني د يوه رب عبادت کوي، او که شرک کوي، د قیامت په ورځ ایان راوړي او که یې نه راوړي؛ دا ټول اختیارات بنده ته ورکول سوه، او دا هم ورته وویل سوه چي دوی به دوهم وار راپورته کيږي، او د تېر سوي ژوند حساب به ترې اخیستل کيږي؛ لکه الله تعالی چي فرمايي: **يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾** ^{سورة المجادلة} ترجمه: په دغه ورځ به الله تعالی دوی راپورته کړي ټوله نو خبر به ورکړي الله دوی لره په هغه څه سره چي دوی کړي دي، او وبه شميري الله تعالی دغه عمل او دوی به هیر کړي وي دغه عمل او الله تعالی پر هر شی باندي حاضر دی.

اول مبحث د قیامت پېژندنه

اول مطلب:

د قیامت تعریف صرفي اولغوي تحقیق:

قیامت د قَامَ يَقُومُ څخه جوړسويدی سوی دی: په لغت کي قائمېدو ته وايي د قیامت نوم ځکه ورته ورکول سو چي په دغه ورځ به ټول خلگ الله تعالی ته درېږي د حساب لپاره، لکه الله تعالی چي فرمايي: **يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾** ^{سورة المطففين} ترجمه: په دغه ورځ به درېږي خلگ د ټولو عالمونو و رب لره، يعني که انس دی، که جن، او که حیوان په دغه ورځ به ټول د الله تعالی مخ ته ولاړ وي نو ځکه ورته قیامت وایی. چي په دغه ورځ به غټ کارونه کېږي لکه: حساب، صراط، شفاعت، جنت، دوزخ او داسی نور چي په ایتونو او احادیثو کي یې بیانات سوي دي.

دوهم مطلب:

د قیامت اقسام:

قیامت دوه قسمه دی؛ ۱: قیامت صغری، ۲: قیامت کبری.

۱: قیامت صغری: هغه دی چې کله د الله تعالی یو بنده مړ سي نو دده قیامت شروع سو؛ یعني دده اعمال نور قطعه سو، او هغه منزل ته ورغلی چېرته چې دده څخه سوال کېږي، لکه په حدیث شریف کې چې راځي: **عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ يَأْتُونَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَسْأَلُونَهُ عَنِ السَّاعَةِ، فَيَقُولُ: لَا يَدْرِي هَذَا، لَا يَدْرِي هَذَا، حَتَّى يَقُومَ عَلَيْكُمْ سَاعَتُكُمْ** ترجمه: د بی بی عائشه رضی الله عنها څخه روایت دی چې وایی: چې دصحرا خلگ وه دوی راغله نبی کریم صلی الله علیه وسلم ته، دوی سوال وکړی د قیامت په اړه، نو نبی کریم صلی الله علیه وسلم په دوی کې و هغه کوچني عمر والا ته وکتل او ویې فرمایل که چېرې دغه کوچنی ژوند وکړي ﴿ستاسو څخه مخکې مړ نه سي﴾ دغه کوچنی به زوروالی ونه نیسي ﴿سپین ږیری به نه سي دهغه څخه مخکې به تاسو ته قیامت راسي .

نو مراد دلته د قیامت څخه مرگ وو؛ یعني: نبی علیه السلام دوی ته وویل چې ستاسو قیامت ستاسو مرگ دی .

۲: قیامت کبری: دا هغه قیامت دی چې په دغه ورځ به ټول خلگ راپورته کېږي حساب به ورسره کېږي، دغه ته قیامت کبری وایی.

دریم مطلب :

د قیامت نومونه:

د قیامت د تعریف او اقسامو وروسته به د قیامت د نومونو بحث وکړو .

د قیامت لپاره ډېر نومونه سته امام قرطبی او امام غزالی رحمهما الله د قیامت لپاره ﴿۵۰﴾ نومونه ذکر کړي دي او امام ابن حجر عسقلاني رحمه الله هم په خپل کتاب فتح الباري^۱ کې ذکر کړي دي. او اوس به له هغو ۵۰ څخه بعضي دلته ذکر سي. تر هر څه مخکې به هغه نومونه ذکر سي چې د قرآن کریم آیاتونو کې راغلي دي :

۱ صحیح البخاری کتاب الفتن حدیث نمبر ۷۱۱۵

۲ فتح الباری جلد ۱۱ صفحه ۳۹۶

۱: نوم دقيا مت دنومونو خخه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ دى لكه الله تعالى چي فرمايي: وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيَّ وَجُوهِهِمْ عُمِيًّا وَبُكًّا وَصَبًا ﴿٩٧﴾ سورة اسراء ترجمه: او موږ به دوى حشر كړو د قيامت په ورځ پر مخانو باندي رانده، كانه، او گونگيان؛ د قيامت د لفظ لغوي اوصرفي تحقيق مخكي سوى دى .

۲: نوم دقيا مت دنومو نوخه ﴿يَوْمَ الْآخِرَةِ﴾ دى لكه الله تعالى چي په قرآن عظيم الشان كي د آخرة په اړه فرمايي: وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ ﴿١٧٧﴾ سورة البقرة ترجمه: مگر نيكي هغه ده چي ايمان راوړي پر الله تعالى او پر ورځ د آخرت او پر ملائكو او پر كتابونو او پر انبياء عليهم السلام باندي. قيامت ته يوم الاخرة ځكه وايي چي دا به دنديا اخره ورځ وي، ددې وروسته دنديا ورځ نه راځي اودا به دنديا ختمونكې ورځ وي .

۳: نوم دقيا مت دنومونو خخه ﴿يَوْمَ السَّاعَةِ﴾ دى ؛ لكه الله تعالى چي فرمايي: إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا ﴿١٥﴾ سورة طه ترجمه: يقيناً د ساعه ورځ راتلونكې ده او نيژدې ده چي زه يې پټ كړم د ځان څخه دا ورځ؛ د ساعه ورځ ځكه ورته ويل كيږي چي امام قرطبي رحمه الله وايي ساعه په عربي ژبه كي يو جزء ته وايي چي د زمانې څخه محدود وخت دى نو دا قيامت هم يو داسې ساعه دى چي محدود نه دى دا يو ډېر اوږد وخت دى او دوهمه وجه ځكه ورته ساعه ويل كيږي چي دا قيامت هم په يو ناڅاپه وخت كي راځي .

۴: نوم دقيا مت دنومو نوخه ﴿يَوْمَ الْقَارِعَةِ﴾ دى، لكه الله تعالى چي فرمايي: الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَالْقَارِعَةِ ﴿٢﴾ سورة القارعة ترجمه: ټكونكې؛ څه شي ده ټكونكې؛ قارعة ځكه ورته ويل كيږي چي په دغه ورځ باندي د بنده گانو زړونه ټكيږي، د سختۍ څخه لكه د انسان چي د سام او بيړي په وخت كي زړه دريږي او ټكيږي نو په دغه ورځ به هم دغسي د زړونه ټكيږي .

۵: نوم دقيا مت دنومونو خخه ﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾ دى؛ لكه الله تعالى چي فرمايي: وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾ سورة الانفطار ترجمه: او ته څه خبر يې چي څه ده ورځ ددين؛ د قيامت ورځي ته ځكه يوم الدين وايي چي دين په عربي كي حساب او جزاء ته وايي نو په دغه ورځ به هم الله تعالى د ټولو خلگو سره حساب او كتاب كوي .

۶: نوم دقيا مت دنومونو خخه ﴿يَوْمَ الْفَصْلِ﴾ دى، لكه الله تعالى چي فرمايي: هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾ سورة الصافات ترجمه: دا ورځ د فصل او جلا والي ده، هغه چي تاسي د هغه په اړه تكذيب كوونكي واست دغي ورځي ته يوم الفصل ځكه وايي چي په دغه ورځ به الله عزوجل خپل نيك عمله او بد عمله بنده گان سره جلا كړي .

۷: نوم دقيا مت دنومونو خخه ﴿يَوْمَ الْخُرُوجِ﴾ دى، لكه الله تعالى چي فرمايي: يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمٌ

الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ سورة ق ترجمه: په دغه ورځ به دوی واورې چېغه په حق سره دغه ورځ د راوتلو ده؛ دغې ورځې ته ځکه یوم الخروج وایي چې په دغه ورځ به ټول بنده گان له خپلو قبرونو څخه راوړي.

۸: نوم د قیامت دنومونو څخه ﴿يَوْمَ الصَّاحَةِ﴾ دی، لکه الله تعالیٰ چې فرمايي: فَأَذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ ﴿٣٣﴾ سورة العیس ترجمه: نو هر وخت چې راسې چېغه کوونکې؛ دغې ورځې ته ﴿صاحه﴾ ځکه ویل کېږي چې امام قرطبي رحمه الله لیکي چې صاحه نفخه الاوْلَى ته ویل کېږي او طامة نفخه الثانية ته ویل کېږي، او ابن کثیر 'رحمه الله وایي چې صاحه د ایوه چېغه ده چې د قیامت په ورځ به کېږي .

۹: نوم د قیامت دنومونو څخه ﴿يَوْمَ الطَّامَةِ﴾ دی، لکه الله تعالیٰ چې فرمايي: فَأَذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾ سورة النازعات ترجمه: نو کله چې راسې هغه لویه او ستره پېښه؛ ددې نامه وجه د تسميې بیان وسو چې دا نفخه الثانية ده .

۱۰: نوم د قیامت دنومونو څخه ﴿يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾ دی، لکه الله تعالیٰ چې فرمايي: وَ أَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَ هُمْ فِي غَفْلَةٍ وَ هُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ سورة مريم ترجمه: او وپېروه دوی له هغې ورځې څخه د حسره او تاوان هغه وخت چې فیصله وسي د قیامت دراتلو او دوی به په غفلت کې وي، او ایان به نه لري؛ د قیامت ورځې ته ځکه یوم الحسرة وایي چې په دغه ورځ باندي به ډېر خلگ تاوانیان سي او ډېره پښېاني به کوي .

۱۱: نوم د قیامت دنومونو څخه ﴿يَوْمَ الْغَاشِيَةِ﴾ دی، لکه الله تعالیٰ چې فرمايي: هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ سورة الغاشية ترجمه: ایا نه دی راغلی تاته خبر د پټوونکې يعني د قیامت؛ قیامت ته ځکه غاشية وایي چې په دغه ورځ به خلگ په غم او مصیبت کې پټ وي د الله تعالیٰ له وهم او بېرې څخه، او ددې ورځې د سختۍ څخه .

۱۲: نوم د قیامت دنومونو څخه ﴿يَوْمَ الْخُلُودِ﴾ دی، لکه الله تعالیٰ چې فرمايي: أَدْخُلُوا بِسْلِمٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ سورة ق ترجمه: داخل سئ په سلامتیا سره دغه ورځ د همېشه توب ده، يعني تاسي داخل سئ په دغه ځای کې به همېشه اوسېږئ؛ دا ورځې ته یوم الخلود ځکه وایي چې مؤمنان به همېشه په جنت او نعمتونو کې وي او کفار به همېشه په اور او عذابونو کې وي.

۱۳: نوم د قیامت دنومونو څخه ﴿يَوْمَ الْوَاقِعَةِ﴾ دی، لکه الله تعالیٰ چې فرمايي: إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ سورة الواقعة ترجمه: هغه وخت چې واقع سی واقع کېدونکې ﴿پېښېدونکې﴾؛ ددې ورځې لپاره ځکه دا نوم غوره سو چې ددې ورځې په پېښېدو او واقع کېدو کې هېڅ شک نسته .

۱۴: نوم د قیامت دنومونو څخه ﴿يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ دی، لکه الله تعالیٰ چې فرمايي: إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ

اللَّهُ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَمَّا تَسُوءُ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ سورة ص ترجمه: يقينا هغه کسان چي دوی گمراه وي، خطاء وي د الله تعالى دلاري څخه ددوی لپاره سخت عذاب دی په سبب ددې چي دوی هېره کړې ده د حساب ورځ؛ دغي ورځي ته ځکه يوم الحساب ويل کيږي چي په دغه ورځ به د ټولو بنده گانو سره حساب کيږي، په داسی طريقه سره چي پر هر بنده به د هغه بڼه او بد دا ټوله به پر حسابيږي .

١٥: نوم دقيامت دنومونو څخه ﴿يوم التلاق﴾ دی، لکه الله تعالى چي فرمايي: رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ سورة المؤمن ترجمه: پورته کوونکی دی الله تعالى ددرجو، خاوند د عرش دی نازلوي وحی پر هغه چا چي خوبښه يې سي له بنده گانو څخه چي وېروي خلگ د ورځي څخه د تلاق ﴿ملاقات﴾؛ دغه ورځي ته ځکه يوم التلاق ويل کيږي: چي ددې اړوند ابن عباس رضی الله عنه وايي چي آدم عليه السلام به د خپل اخيري زوی سره ملاقات وکړي، او بعضې علماء بيا وايي چي په دغه ورځ به ټول بنده گان د خپل حقيقي خالق سره يوځای سي .

قد رمندو لوستونکو! تر دغه ځايه پوري هغه نومونونه چي علماء کرامو سره راجمع کړي وه، او ذکر يې د الله تعالى په کتاب کي سوی وو، مخکي مو درته ذکر کړه چي د قيامت ٥٠ نومونه ياد سوي دي، خو د بحث د اوږد والي په سبب په همدغو نومونو سره بسنه کوو .

خلورم مطلب :

قيامت ته ولي دومره نومونه ورکول سوه ؟

اوس يوه يادونه بايد وکړم: هغه دا چي که چيري يو چا ته سوال پيدا سي چي دومره نومونه ولي بيان سوه په قرآنکريم کي او ياهم علماءو ولي دومره زيات نومونه د قيامت لپاره بيان کړي دي؟ دلته خو فقط يو نوم هم کافي وو؟ د جواب لپاره علماءی کرامو مختلف جوابونه کړي دي؛ مثلاً: امام قرطبي رحمه الله فرمايي چي د قيامت لپاره ځکه دومره زيات نومونه غوره سول چي په عربي ژبه کي يوه مقوله ده چي ﴿کل ما عظم شأنه تعدد صفاته و کثرت اسماء﴾ ترجمه: هر هغه شی چي د هغه شان لوړ وي نو د هغه صفات او نومونه هم ډېر راځي .

او دوهم جواب علماء کرام ددې لپاره دغه ورکړي دی چي په عربي ژبه کي دا قانون دی چي د کوم شي شان او مقام لوړوي د هغه شي لپاره عرب ډېر نومونه اېږدي لکه: د توري چي ډېر لوي شان دی او نومونه يې هم زيات دي ځکه دا دجهاد آله ده او همدارنگه د ښکار لپاره هم استعمالیږي، بل مثال يې د زمري هم ويلاى سو چي شان يې ډېر لوی دی نو عربو هم د زمري لپاره ډېر نومونه غوره کړي دي . اوس خو د قيامت د لفظ لږ تحقيق وسو، لغوي

او اصطلاحی تعریفونه یې وسوه او اقسام او نومونه یې هم بیان سوه؛ اوس به په اصلي بحث سره شروع وکړو، چي هغه د قیامت واقع کېدل دي .

پنځم مطلب :

قیامت به څه وخت واقع کیږي؟

آیا د قیامت خبر الله تعالی بل چا ته ورکړی دی او که نه؟ آیا ملائکي او انبیاء علیهم السلام چي د الله تعالی مقربین بنده گان دي هغوی د قیامت د ورځي په تاریخ خبر دي او که نه؟ جواب: الله تعالی د پنځو شیانو خبر هیڅ چا ته نه دی ورکړی لکه الله تعالی چي فرمایي: **إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ ۚ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۚ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾** سورة لقمان ترجمه: بیشکه الله تعالی لره د قیامت د وخت علم دی ، او الله تعالی باران نازلوي او الله تعالی خبر دی په هغه څه چي د مندو په رحمو کي دي، او ندی خبر هیڅ یو سړی په دغه باندې چي سبا به څه کار کوي، او نه دی خبر هیڅ یو سړی چي پر کومه مځکه به دا سړی مړ کېږي یقیناً الله تعالی پر هر څه عالم او خبردار دی؛ نو دا خبره ددې آیات څخه معلومه سوه چي و هیڅ چا ته الله تعالی د قیامت خبر نه دی ورکړی، چي کله به قیامت راځي او په کوم تاریخ به وي، حتی خپلو مقربو بنده گانو ته چي انبیاء علیهم السلام او ملائکي دي هغوی ته هم الله تعالی د قیامت د ورځي خبر نه دی ورکړی، په دې کي څه راز دی چي الله تعالی د خپلو ټولو بنده گانو څخه دغه راز او خبر پټ کړی دی؟ په دې کي به ډېر رازونه او حکمتونه وي چي الله تعالی ته معلوم دي، خو بعضي یې علماوو بیان کړي دي . د هغو حکمتونو څخه اول حکمت دادی :چي په دې سره الله تعالی خپل بنده گان امتحانه وي، يعني که الله تعالی د قیامت ورځ معلومه کړې وای نو انسانانو به د نېکو اعمالو هیڅ پابندي نه کولای او بد اعمال به یې ډېر وای، دا ځکه چي دوی ته د قیامت ورځ معلومه ده نو دوی به تر هغې ورځي تر راتلو هیڅ بڼه عمل نه کولای د هغې ورځي په رارسیدو به یې اعمال او توبې ته رجوع کولای نو ځکه الله تعالی د غه ورځ پټه ساتلې ده .

دوهم حکمت د هغو حکمتونو څخه چي الله تعالی ولي د قیامت نېټه پټه کړې ده؟ هغه د ا دی چي په دې سره الله تعالی د خپل قدرت او لویۍ ښکارندويي کوي، چي الله تعالی دا سي ورځ خپلو بنده گانو ته تیاره کړې ده چي په وخت او تاریخ یې هیڅ څوک نه دی خبر او یواځي الله تعالی په دغه ورځ باندې عالم دی، لکه الله تعالی چي فرمایي: **إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ﴿٣٤﴾** سورة لقمان ترجمه: یقیناً یواځي الله تعالی دی چي د هغه سره د قیامت دورځي علم دی ، بل هیڅ چا لره ددې ورځي معلومات نسته.

دریم حکمت د هغو حکمتونو څخه چې ولي الله تعالى د قیامت تاریخ پټ کړی دی؟ هغه دادی چې الله تعالى په دغه سره د خپلو بنده گانو عاجزي ثابته کړې ده، چې تاسو اې زما بنده گانو په هغه څه خبر یاست چې الله تعالى په هغه سره خبر درکړی دی چې الله تعالى په کوم شي خبر نه وي درکړی په هغه باندې تاسو ځان نه سی خبرو لکه د قیامت د ورځې تاریخ. دا خو هغه حکمتونه دي چې علماؤو بیان کړي دي، په اصلي حکمتو یې الله تعالى ښه خبر دی خو نتیجه یې دا سوه چې د قیامت د ورځې پټول دا یو امتحان دی دالله تعالى؛ ځکه چې د الله تعالى بنده گان غافله نه سي او ټول وخت په عبادت تېر کړي او د گناهونو څخه ځان وساتي .

شپږم مطلب:

قیامت به پر چا باندې قائمېږي؟

قیامت به اول پر کومو خلکو قائمېږي؟ يعني دا دنیا به چا ته پاته وي؟ چې قیامت باندې راسي، آیا دا خلگ به مومنان وي او که به نه وي؟ په احادیثو کې راځي چې قیامت به پر بدو خلکو قائمېږي لکه په یو حدیث شریف کې چې راځي: **عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارِ الْخَلْقِ**^۱. ترجمه: ابن مسعود رضی الله عنه روایت کړی دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم و فرمایي چې قیامت به نه قائمېږي مگر پر شریرو خلکو. يعني چې قیامت تر هغو نه راځي چې په دنیا کې ښه خلگ موجود وي يعني د دنیا څخه به ټول ښه خلگ هغه خلگ چې د الله تعالى عبادت کوي هغه به وفات کېږي او یوازې به د مخکې پر سر گنجهکاره، او شریر خلگ پاته وي، پر هغو به الله تعالى قیامت راولي. او په یو بل حدیث شریف کې هم نبی علیه السلام ددغې موضوع یادونه کوي او فرمایي: **عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَقَالَ فِي الْأَرْضِ: اللَّهُ، اللَّهُ»**^۲. ترجمه: انس رضی الله عنه فرمایي چې یقیناً نبی علیه السلام و فرمایي چې قیامت نه قائمېږي تر څو چې په مخکې کې الله الله ویل کېږي. يعني که په مخکې کې د الله تعالى بنده گي کېدل نو تر هغو قیامت نه راځي، که دغه خلگ ختم سوه، په ښکاره گناهونه کیدل، فخر په گناه کیدي مؤمنان نه وه کفار ډېر وه نو پر دغه خلکو به قیامت راځي. د نبی کریم صلی الله علیه وسلم د ټولو احادیثو څخه د خبره معلومېږي چې ښه بنده گان به ختم سي؛ نو آیا دا ټوله به په یوه وار ختمېږي؟ نبی علیه السلام موږ ته ددې خبرې جواب بیان کړی دی نبی علیه السلام په یوه اوږده حدیث شریف کې فرمایي: چې الله تعالى به پر خپلو بنده گانو باندې یوه نرمه هواء یا باد راوستوي چې ډېره پاکه هواء به وي، په دغه هواء سره به د مخکې پرسر ټول د الله تعالى

۱مشکوم المصابيح ۲ جلد ۴۸ صفحه

۱مشکوم المصابيح جلد ۲ صفحه ۴۸۰

نيک بنده گان وفات سي، او په دنيا کي به ټول خبيث او شرير انسانان پاته سي، دغه خلگ به په ښکاره باندي گناهونه کوي پر مخکه به ظلم خپل اخيري حد ته رسېدلی وي، نو چي کله دغه حالت پېښ سي چي پر مخکه باندي يو د الله د لفظ ويونکی نه وي پر دغه خلگو به قيامت ناڅاپه راسي چي دوی به يې گمان هم نه کوي، لکه الله تعالی چي د دغه حالت يادونه قرآن کریم کي کړې ده او فرمايي: **بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾** سورة الانبياء ترجمه: بلکه رابه سی قيامت دوی لره ناڅاپه نو دغه ورځ به دوی حيران کړي نو دوی به نه طاقت لري چي دغه ورځ بيرته رد کړي او نه به دوی ته وخت ورکول کيږي. يعني دغه کفار او گناهکاران به دومره په محبت او عشق ددنيا اخته وي دومره به په گناهونو اخته وي چي د قيامت راتگ ته به يې پام هم نه وي، نو ځکه به دوی دومره حيران سي. البته د قيامت د ورځي بيان نبي کریم صلی الله عليه وسلم دومره کړی دی چي د هفتې په ورځو کي به د جمعې په ورځ قيامت راځي د نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايي: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ** ١. ترجمه: ابوهريره رضي الله عنه فرمايي: چي نبي صلی الله عليه وسلم و فرمايل: بهتره د ورځو څخه چي پر هغه باندي لمر راڅيږي هغه د جمعې ورځ ده، ځکه په دغه ورځ آدم عليه السلام پيدا سوی دی، او په دغه ورځ جنت ته داخل سوی دی، او په دغه ورځ را ايستل سوی دی د جنت څخه، او نه به قائمېږي قيامت مگر په دغه ورځ باندي د جمعې. نو د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د حديث څخه دا معلومېږي چي قيامت به د جمعې په ورځ وي، خو چي کومه جمعه به وي هغه الله تعالی ته ښه معلومه ده، هره جمعه چي پر انسانانو او پيريانو باندي تيرېږي نو د انسان او پيري ماسيوا ټوله حيوانات او ملاتکي او ټوله مخلوقات د الله تعالی څخه بيرېږي چي هسي نه په دغه جمعه قيامت راسي، خو متأسفانه په ټوله هفته کي انسانان د جمعې په ورځ ډېر غافله وي او ډېرې گناوي هم د جمعې په ورځ کيږي. الله تعالی دي موږ ته معافي وکړي او الله تعالی دي موږ ته هدايت وکړي چي د جمعې او نورو ټولو ورځو کي د الله تعالی عبادت وکړو

دوهم مبحث دصور شپيلی او دهغه وخت :

اول مطلب :

په شپيلی کي پوف کيدل

محترمو لوستونکو! د قیامت بیان تر دغه ځا په راوړسېدی چې قیامت به پر شپږو خلگو قائمېږي د احادیثو او قرآنکریم څخه داسي معلومېږي چې د قیامت شروع به د صور په شپېلۍ باندې کېږي. د صور شپېلۍ په اړه په احادیثو او آیاتو کې پوره تفصیل بیان سوی دی، چې د صور شپېلۍ دا یو ښکر دی چې د اسرافیل علیه السلام په لاس کې دی او د الله تعالی امر ته انتظار دی چې کله د الله تعالی د قیامت د راتلو اراده وسي نو اسرافیل علیه السلام ته به امر وکړي چې په دغه ښکر کې پوف کړي، لکه نبي علیه السلام چې په حدیث شریف کې ددغه شپېلۍ یادونه کړې ده. **عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَلْصُّورُ قَرْنٌ يَنْفُخُ فِيهِ** ترجمه: د عبدالله ابن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی: چې نبي کریم صلی الله علی وسلم و فرمایي دي چې شپېلۍ دا یو ښکر دی چې په دې کې به پوف کېږي. او الله تعالی هم په قرآنکریم کې ددغې شپېلۍ په اړه یادونه کوي او فرمایي: **وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾** سورة الزمر ترجمه: او کله چې پوف کړل سي په شپېلۍ کې نو مړه یا بېهوشه به سي ټول هغه څوک چې په اسمانو کې دي او هغه څوک چې په مخکو کې دي مگر هغه څوک به نه بېهوشه کېږي چې د الله تعالی خوښه وي او وروسته به بیا پوف کړل سي په شپېلۍ کې دوهم وار نو ناڅاپه به دوی ولاړ وي را پورته سوي به وي او گوري به چې دا څه حالت دی. ددغه آیات څخه داسي معلومېږي چې اول وار به شپېلۍ پوف کړل سي نو ټول خلگ به مړه یا بېهوشه سي بیا به څه وخت وروسته دوهمه شپېلۍ پوف کړل سي او ټول خلگ به راپورته سي. داد آیات شریف مختصر تفسیر وو او په آیات کې دا خبره راغله چې ټول خلگ به بېهوشه سي **﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾** مگر هغه څوک به پاته وي چې د الله تعالی خوښه وي. نو بعضي مفسرين ددغه آیات په تفسیر کې لیکي دی چې **﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾** څخه مراد اول هغه څلور مقربي ملائکي دي چې هغه به ددغه شپېلۍ په وجه نه بېهوشه کېږي دوهم یا حمله العرش چې د الله تعالی عرش یې اخیستی دی هغه ور څخه مستثنی دي، يعني هغه به نه بېهوشه کېږي، دریم شهیدان مراد دي چې هغه به هم ددغه شپېلۍ په وجه نه بېهوشه کېږي، ددغه په حقیقت یواځې الله تعالی خبر دی چې څوک مراد دی. او بل ددغه آیات څخه دوه واري شپېلۍ ثابته سوه چې دوه واري به شپېلۍ وهل کېږي، لکه بل ځای چې هم په قرآنکریم کې د دوهم وار شپېلۍ یادونه الله تعالی کړې ده او فرمایي: **وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾** سورة يس ترجمه: او پوف به کړل سي په شپېلۍ کې نو ناڅاپه به دوی وځپل رب ته راوتونکي وي. نو په دغه آیات کې هم دوهم وار شپېلۍ ته اشاره سوې ده همدارنگه ددغې شپېلۍ بیان د ابو هريره رضی الله عنه په حدیث کې هم سوی دی. **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا بَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ». قَالُوا: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، أَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: أَبَيْتُ. قَالُوا: أَرْبَعُونَ شَهْرًا؟ قَالَ: أَبَيْتُ. قَالُوا: أَرْبَعُونَ سَنَةً؟ قَالَ: أَبَيْتُ. قَالَ: ثُمَّ يُنْزِلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ، لَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا**

يَبْلَى، إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا، وَهُوَ عَجْبُ الذَّنْبِ، وَمِنْهُ يَرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» متفق عليه ترجمه ابو هريرة رضى الله عنه فرمايې چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم وفرمايل چې د دوو شپېليو د پوف كيدلو په مابين كي به څلوېښت وي بيا څلگو پوښتنه وكړه چې اى ابو هريرة ايا څلوېښت ورځي به وي د افاصله؟ ددوو شپېليو په مابين كي، نو ابو هريرة رضى الله عنه وايي چې ما انكار وكړى يعنې نه يم په خبر، بيا څلگو پوښتنه وكړه چې څلوېښت مياشتي به وي؟ بيا ابو هريرة وايي ما انكار وكړ، بيا څلگو وويل چې څلوېښت كاله به وي؟ نو بيا ابو هريرة وايي ما انكار وكړ يعنې نه يم په خبر، بيا به الله تعالى اوبه نازلي كړي له اسمان څخه نو راشنه به سي دا څلگ لكه څرنگه چې سبزي راشنه كيږي، او نه به وي له انسان څخه هيڅ شى هغه دى زور سوى نه وي مگر يو هډوكى چې هغه ﴿عجب الذنب﴾ نومېږي هغه به نه زېږي او ددغه هډوكي څخه به الله تعالى انسان د قيامت په ورځ بيا جوړ كړي دغه عجب الذنب هډوكى د انسان د شا په طرف كي دى دغه هډوكى د تخم حيثيت لري چې د هغه څخه به انسان راشين سى. وای چې كله ټول انسانان د اولي شپېلۍ وروسته مړه سي نو الله تعالى به په لوړ اواز سره دغه جمله ووايي ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ ترجمه: د چا لپاره ده نن ورځ باچاهي؟ چيري دي ددنيا هغه مغروره بادشاهان؟ نو چې د انسانانو له طرفه جواب رانسې نو الله تعالى به خپله ځان ته جواب وركړي او وبه فرمايي ﴿لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارُ﴾ ترجمه: نن ورځ بادشاهي يوازي د يوه الله تعالى لپاره ده چې قهار ذات دى.

دوهم مطلب:

ددوهمي شپېلۍ وروسته به څه كيږي؟ اول به څوك راپورته كيږي؟

كله چې د الله تعالى په امر اسرافيل عليه السلام دوهمه شپېلۍ پوف كړي نو ټول څلگ به يو په يو راپورته سي، كفار به په ډېر دېرېشاني حالت كي راپورته سي. الله تعالى دغه حالت بيانوي، او فرمايي وَنَفَخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۚ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ سورة يس ترجمه: او پوف به كړل سي په شپېلۍ كي نو ناڅاپه به دوى وخپل رب ته راوتونكي وي، او كفار به ووايي اى زموږ هلاكته! چا موږ راپورته كړو د خپلو قبرونو څخه نو مؤمنان يا ملائكي به ورته ووايي چې دا هغه څه دي چې وعده كړې وه رحمان ذات او رسولانو يې تصديق كړى وو. په دغه الفاظو كي چې الله تعالى فرمايي ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ دلته د مفسرينو اختلاف دى؛ حافظ ابن كثير رحمه الله په خپل تفسير كي ددغه آيات تر تفسير لاندي ليكلي دي چې دغه جواب به مؤمنان كفارو ته وركوي، او حسن رحمه الله وايي چې

١ صحیح البخاری: کتاب التفسیر / کتاب الرقاق صحیح مسلم: کتاب الفتن وأشراف الساعة حديث رقم: ٢٩٥٥ (مسلم)

دغه جواب به كفارو ته ملائكي وركوي، ابن كثير رحمه الله يې تطبيق داسي كوي چي دغه جواب به مؤمنان او ملائكه دواړه كفارو ته وركوي^۱ نو اول هغه څوك چې د شپېلۍ وروسته راپورته كېږي هغه به رسول كريم صلى الله عليه وسلم وي، لكه حديث كي چي راخي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ سَيِّدَ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ^۲. ترجمه: ابو هريرة رضى الله عنه فرمايي: چي نبي صلى الله عليه وسلم وفرمايل: چي زه سردار يم د اولادې څخه د آدم د قيامت په ورځ باندي، او اول هغه څوك يم چي له قبر څخه به راپوته كېږي، او اول شفاعت كوونكى به زه يم، او اول هغه څوك به زه يم چي شفاعت يې قبلېږي. نو ددغه حديث شريف څخه دا معلومېږي چي د اول به نبي عليه السلام له قبر څخه راپورته كېږي، او دا د نبي عليه السلام فضيلت هم دى چي كله نبي عليه السلام د قبر څخه راوځي نو وروسته به يو يو سړى له قبرونو څخه راوځي، الله تعالى به بيرته ټولو انسانانو او پيريانو ته روحونه وركړي او ژوندي به يې كړي، او الله تعالى د هر انسان پر راپورته كيدو قادر دى، كه څه هم هغه انسانان ټوټه ټوټه سوي وي يا د حيواناتو په نسونو كي وي يا په درياو كي د ماهيانو په نسونو كي وي او يا ايرې سوي وي، دغه خلك به ټول الله تعالى د قيامت ورځي ته د حساب او كتاب لپاره حاضر كړي لكه الله تعالى چي فرمايي: **أَيْنَمَا تَكُونُوا يُبَاتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** ﴿١٨٤﴾ سورة البقرة ترجمه: هر چيري چي تاسو ياست راتگ به وكړي الله تعالى په تاسو يعني د قيامت او محشر ميدان ته به مو راولي، يقينا الله تعالى پر هر څه باندى قدرت لرونكى دى.

دريم مبحث: دمحشر ميدان ته دانسانانو پيريانو او حيواناتو راتگ

اول مطلب

ايا حيوانات هم د محشر ميدان ته راپورته كېږي؟

الله تعالى به د محشر ميدان ته ټول انسانان او پيريان راپورته كړي، او د حيواناتو په راپورته كيدو كي د علماؤو اختلاف دى، چي آيا حيوانات به هم د محشر ميدان ته راپورته كېږي كه نه؟ شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله فرمايي: چي الله تعالى به ټول حيوانات د حشر لپاره راپورته كړي ځكه دليل د قرآن كريم دغه آيات بيانوي چي الله تعالى فرمايي: **وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ** ﴿٥﴾ سورة التكاوير ترجمه: او كله چي وحشي حيوانات را حشر سي د قيامت په ورځ. په همدې ځاى كي الله تعالى د حيواناتو د حشر يادونه كړې ده؛ او بل ځاى

۱ تفسير ابن كثير جلد ۶ صفحه ۵۸۱

۲ مسلم جلد ۲ كتاب الفضائل

هم الله تعالى د حيواناتو د حشر په اړه فرمايي: وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أَمَّمْ آمَثَالَكُمْ مَا قَرَّبْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٢٨﴾ سورة الانعام ترجمه: او نه دی یو حیوان چې پر پنبو تگ کوي په محکمه کې او نه یو مرغې چې الوزي په خپلو وزرونو باندې، دا نه دي مگر ستاسي په رقم امتونه، موږ نه دي پرې ایښي په کتاب کې هیڅ شی وروسته ددوی ورب لره دوی حشر کېږي. نو ددغه آیات څخه معلومیږي چې الله تعالى به ټول مخلوقات که انسانان دي که پیریان دي که حیوانان دي که مرغان دي دوی به ټول راپورته کېږي، د حساب او کتاب لپاره. دا د شیخ الاسلام رایه ده دده سره ابو هریره رضی الله عنه او عمرو ابن العاص رضی الله عنه او حسن بصری رحمه الله او داسی نور ملگري دي. نو الله تعالى به ټوله حیوانات راپورته کړي او د هر یوه څخه به د هغه د ظلم حساب وکړي، لکه د ابو هریره رضی الله عنه حدیث شریف دی: يَحْشُرُ اللَّهُ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْبُهَائِمَ وَالطَّيْرَ، وَالْدَّوَابَّ، وَكُلَّ شَيْءٍ قَبْلُغٍ مِنْ عَدَلٍ لِلَّهِ أَنْ يَأْخُذَ لِلْجَمَاءِ مِنَ الْقُرْنَاءِ ثُمَّ يَقُولُ كُونِي تَرَابًا ترجمه: ابو هریره رضی الله عنه فرمايي: چې الله تعالى به ټول مخلوق راپورته کړي د قیامت په ورځ لکه چارپایان، مرغان، او حیوانان او هر شی به الله تعالى راپورته کړي، نو هرشي ته به د الله تعالى عدل ورسېږي، حتی د کلی بزې لپاره به د ښکروري بزې څخه قصاص واخلي وروسته به الله تعالى و حیوانانو ته وفرمایي: چې خاوري سئ نو ټول حیوانان به خاوري سي.

دوهم مطلب :

د انسانانو د محشر میدان ته د راتلو بیان؟

د حیوانانو د راپورته کېدو بیان مخکې تېر سو، اوس به د انسانانو د راپورته کېدو او محشر میدان ته د راوستل کېدو بیان وکړو، ان شاء الله تعالى .دا بیان خو هم وسو چې الله تعالى به انسانان د دوهمې شپلۍ وروسته راپورته کوي، نو دا خلگ به الله تعالى په داسي حال کې راپورته کړي چې پر بدن به یې جامه نه وي لڅي پنبې به وي او ناسته به وي، لکه د مور څخه چې تازه پیدا سوي وي په داسي حالت کې به وي، لکه نبی علیه السلام چې په دې باره کې فرمایي: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ حَفَاةً، عُرَاتًا، غُرْلًا». ثُمَّ قَالَ: «كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ»^۲. ترجمه: ابن عباس رضی الله عنه فرمایي: چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایي: چې تاسو به حشر کېږئ لڅي پنبې، لڅ بدن او ناسته بیا وروسته نبی صلی الله علیه وسلم دا آیات شریف تلاوت کړی چې الله تعالى فرمایي: لکه څرنگه چې موږ اول وار پیدا کړه په اول خلقت او

۱ تذکیر القرطبي صفحه ۲۷۳

۲ مشکوٰۃ المصابیح جلد ۲ صفحه ۴۸۳

پيدائڻت سره بيا يي موڊ راڳرڻو، دا دوهم وار راپورته ڪېدل دا پر موڊ وعده ده، او موڊ دغه کار ڪوونڪي يو، يعني موڊ چي انسانان په لومري ځل څرنگه پيدا ڪړه يعني لځ هم وه او ناسته هم وه، داسي به يي دوهم وار هم پيدا ڪړو، او دغه د حشر په باره د نبي عليه السلام حديث شريف دی: **عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَقًّا، عَرَاءً، غُرْلًا».** **قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجَالُ وَالنِّسَاءُ جَمِيعًا، يَنْظَرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بِأَعَائِشَةَ، الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ»**^۱ ترجمه: عائشة رضی الله عنها فرمايي: چي ما د نبي صلی الله عليه وسلم څخه واورېدل چي ده مبارک وفرمايل چي د قيامت په ورځ به خلگ لځي پښې لځ سر او ناسته وي، نوما ورته وويل: چي ای د الله رسوله خلگ او ښځي ب څ ټوله وي بعضي به بعضي نورو ته گوري؟ نو نبي صلی الله عليه وسلم وفرمايل: ای عائشي د قيامت د ورځي حال تر دغه ډېر سخت دی چي بعضي خلگ و بعضو نورو ته وگوري، استغفر الله! دوستانو تاسي دغه حالت ته وگورئ چي نارينه او ښځي لځ ولاړ وي او بيا هم د يو بل عورت ته يي پام نه وي، ددې ورځي د هيبت او سختی له وجي

دريم مطلب :

اول به د محشر په ورځ چا ته جامه ورواغوستل سي؟

کله چي انسانان راپورته سي نو ټول به لځ وي بيا به وروسته ټولو خلگو ته جامې ورواغوستل سي ښو خلگو ته به ښه جامې ورواغوستل سي، او بدو خلگو ته به د هغو د عمل برابر جامې ورواغوستل سي، او اول هغه څوک چي د محشر په ورځ به جامه ورواغوستل سي هغه به ابراهيم عليه السلام وي، لکه حديث شريف کي چي راځي: **عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَوَّلُ مَنْ يَكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمُ**^۲ ترجمه: ابن عباس رضی الله عنه فرمايي: چي اول هغه څوک چي د قيامت په ورځ به اول جامه ورواغوستل سي هغه به ابراهيم عليه السلام وي ابراهيم عليه السلام ته ځکه اول جامه ورواغوستل کيږي چي په دنيا کي نمرود د ابراهيم عليه السلام څخه جامې و ايستلې او بيا يي اور ته ور واچوی، نو ځکه به ده عليه السلام ته د قيامت په ورځ اول جامې ورواغوستل کيږي .

۱ مشکوة المصابيح جلد ۲ صفحه ۴۸۳

۲ صحيح البخاري جلد ۲ کتاب الأنبياء حديث نمبر ۳۳۴۹ او په مسلم کي هم ذکر دی

خلورم مطلب:

دحشر مخكه به خنكه وي؟

كله چي الله تعالى ټول خلك راپورته كړي د حساب او كتاب لپاره نو دوى به پر جلا بله مخكه وي، دغه مخكه چي اوس موږ پر گرځو دا به نه وي، بلكه هغه به جلامخكه وي چي بنوى او صاف ميدان به وي، هيڅ ابادى او كورونه به نه وي باندي په اياتونو او احاديثو كي ددې مخكي بحث سوى دى؛ لكه الله تعالى چي فرمايي: **يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾** سورة ابراهيم ترجمه: په هغه ورځ چي بدله سي مخكه ماسيوا ددغي مخكي او اسانو څخه او دوى به ښكاره كيږي الله تعالى لره چي واحد او قهار ذات دى. نو ددغه آيات څخه په څرگند ډول معلومېږي چي دغه د محشر مخكه به جلا بله مخكه وي، او دا به يو سپېره او صاف ميدان وي چي ټول انسانان به الله تعالى ويني او انسانان به هم يو تر بله سره ويني، يو تر بله په مابين كي به يې هيڅ فاصله نه وي. او د نبي عليه السلام حديث شريف هم ددغي ځمكي په اړه دى: **عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ، كَقُرْصَةِ النَّعْيِ»**^١. ترجمه: سهل ابن سعد رضى الله عنه. فرمايي: چي ما د نبي عليه السلام څخه واورېدل چي فرمايل يې چي د قيامت په ورځ به خلك پر داسي مخكه حشر سي چي تكه سپينه به وي داسي سپينه او گول مخكه به وي لكه هغه سپينه غمښه ډوډۍ. **﴿٢﴾** تكي. دددغه حديث شريف د **﴿عفراء﴾** په لفظ كي اختلاف دى فضيل ابن عياض رحمه الله فرمايي: چي عفر هغه شي ته وايي چي سپين وي او سور والى ورسره وي، او بل عالم فرمايي: چي عفر خالص سپين والي ته وايي^٢ نو پر هر تقدير چي دا مخكه به حتمي بدلېږي په دې كي نور نصوص او احاديث هم ډېر سته: عبدالله ابن مسعود رضى الله عنه ددغه آيات **﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ﴾** په تفسير كي ليكي چي دا به داسي مخكه وي لكه سپين زر نه به وينه پرې توى سوې وي، نه به گناه او ظلم باندي سوى وي، دا مخكه به هغه وخت بدلېږي چي كله انسانان پرېل صراط باندي د تېرېدو لپاره ولاړ سي، لكه يوبل حديث دى: **عَنْ عَائِشَةَ سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَوْلِهِ عَزَّوَجَلَّ ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ﴾ فَأَيْنَ يَكُونُ النَّاسُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: عَلَى الصِّرَاطِ**^٣. ترجمه: عائشه رضى الله عنها فرمايي: چي ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه سوال وكى ددغه قول د الله تعالى په اړه چي په دغه

١ صحیح البخاري جلد ٢ صفحه ٤٩٣ كتاب الرقاق

٢ فتح الباري جلد ١١ صفحه ٣٧٥

٣ صحیح المسلم جلد ٢ كتاب صفات المنافقين

ورځ به دغه مخکې په بله مخکې بدله سي نو ما پوښتنه وکړه چې خلگ به په دغه ورځ او په دغه وخت کې چې وي؟
ای د الله رسوله! نو نبی صلی الله علیه وسلم راته وفرمایل: چې پر پل صراط باندې به وي .

پنځم مطلب :

د قیامت د ورځې حشر او نشر سختي

دوستانو! د قیامت ورځې ته په کمه سترګه مه ګوري چې دا به یو ورځ وي د دنیا د ورځو په رقم، او الله تعالی به مو وبخښي جنت ته به داخل سو؛ مګر یا دا یو داسې ورځ ده چې نه سترګو لیدلې ده، نه غوږو اورېدلې ده اونه هم په ټوله تاریخ کې د دنیا تیره سوې ده، ددې ورځې د سختۍ له کبله به حمل داره ښځه خپل حمل وغورځوي، د ډېرې سختۍ له وجهې الله تعالی ډېر آیاتونه ددغې ورځې په باب نازل کړي دي، ددغې ورځې سختي الله تعالی بیان کړې ده، لکه الله تعالی چې فرمایي: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۖ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُدْهِلُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ مَا آَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾** سورة الحج ترجمه اې خلگو! ستاسي له رب څخه وږېږئ يقينا د قیامت زلزله دا یو ډېر غټ شی ده، په دغه ورځ به ته ووينې هره شیدې ورکوونکې ښځه ﴿مور﴾ چې غافله به وي د خپل کوچني څخه چې د اشدې ورکوي، او ايرېدې به ﴿ضائع کوي به﴾ هره حمل داره ښځه خپل حمل چې په نس کې یې دی، او ته به وینې خلگ نشه، او دوی به نشه نه وي، مګر د الله تعالی عذاب به ډېر سخت وي. نو تاسي فکر وکړئ! چې مور څومره پر خپل اولاد مهربانه ده، زوی ته په هر حالت کې شیدې ورکوي، که هر څومره مصروفه وي زوی خامخا په شیدو مړوي، مګر په دغه ورځ به د سختۍ په وجه مور د خپل اولاد څخه غافله وي، د هغه شیدې ورکولو ته به یې پام هم نه ور اوړي؛ نو دا به څومره سختي وي؟ او فکر وکړئ! ددې ورځې سختي ته چې یو حمل داره ښځه به ددې ورځې د سختۍ او ویرې په خاطر خپل حمل ضائع کړي. نو ددې ورځې دومره سختي ده چې په دغه ورځ به خپل هغه خواږه دوستان، قربان او ملګري یو د بل څخه تېښته کوي او د یو بل څخه به بېزاره وي؛ لکه الله تعالی چې په قرآن کریم کې فرمایي: **يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٢﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾** سورة العیس ترجمه: په دغه ورځ به تنبتي سړی له خپل ورور څخه، او د مور څخه او د پلار څخه، اود خپلې زوجې څخه او د خپلو اولادو څخه، نو فکر وکړئ هغه مور او پلار چې ځان تر خپل زوی قربانوي، او زوی چې خپل ځان تر مور او پلار قربانوي په دنیا کې، هغه مور پلار او اولاد به له یو بل څخه تېښته کوي، او همدارنګه هغه خاوند او میرمن چې پنځوس یا شپېته کاله یې د محبت ژوند تېر کړی وي هغه به هم په همدې ورځ له یو بل څخه تېښته کوي .

شپږم مطلب :

دقيامت په ورځ د انسانانو سخت احوال

۱. دقيامت په ورځ چې كله الله تعالى ټوله انسانان راپورته كړي او بيا د محشر ميدان ته حاضر كړل سي نو په دغه وخت كې به د انسانانو درې قسمه احوال وي؛ يعني بعضي انسانان به په يوه حالت او بعضي به بيا په بل حالت كې وي؛ ۱: قسم متقيان او پرهيزگاران انسانان دي. ۲: هغه قسم مؤمنان دي چې گناهونو يې كړي وي. ۳: قسم كفار او مشركين دي. په دغه بحث كې به موږ تاسو ته د دغو درو ډلو بيان وكړو چې كوم څوك به په دغه ورځ خوشحاله وي او د خوشحالي سبب به يې څه وي، او هغه اعمال به بيان كړو چې په هغه سبب به د الله تعالى متقيان بنده گان خوشحاله او په راحت كې به وي، او همدارنگه به د هغو اعمالو بيان هم وكړو چې په دغه ورځ به د انسان د خواشينۍ كولو سبب گرځي او حالت به يې د افسوس وي، او ددوی هغه اعمال به بيان كړو چې په هغه سبب به دوی خواشينۍ او په خفگان كې وي. اول به د متقيانو بيان وكړو، هغه اسباب به بيان كړو چې په څه وجه به دوی خوشحاله وي؟ په دغه ورځ به مؤمنان بنده گان خوشحاله، مطمئن او په سكون كې به وي، دوی به نه غمجن وي او نه به وېرېږي، ځكه دا خلك د الله تعالى څخه وېرېدونكي وه، پر آخرت او بعث بعد الموت ايمان لرونكي خلك وه، نو كله چې دوی په دغه ورځ راپورته سي، ملائكي به دوی ته ښه راغلاست ووايي او اطمینان به ورکړي؛ لکه څرنگه چې الله تعالى فرمايي: لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ سورة الأنبياء ترجمه: نه دي غمجن كوي دغه مؤمنان هغه لويه بېره چې قيامت دی، او ددوی سره به مخامخ سي ملائكي دوی ته به وايي چې دغه ستاسي ورځ ده چې ستاسي سره يې وعده سوېده نو ﴿الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ﴾ چې په ايات شريف كې ذكر سوی دی ددې څخه مطلب هغه لويه وېره او ډار دی چې دوی به اول وار له قبرونو څخه راپورته سي دغه به سخت حالت وي، خو ملائكي به مؤمنانو ته اطمینان ورکړي چې مه غمجن کېږئ. بل ځای هم الله تعالى د مؤمنانو حال بيانوي او فرمايي: أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ سورة يونس ترجمه: خبردار! يقيناً او لياؤ او دوستان د الله تعالى نه به پر دوی باندي وېره وي او نه به دوی غمجن کېږي دقيامت په ورځ، ځکه دوی به په دنيا كې تكليفونه گاللي وي سختۍ به يې تيري كړي وي او د يوه رب تعالى عبادت به يې كړی وي، نو ځكه به دوی په ورځ كې د آخرت نه غمجن کېږي، ځكه د نبي كريم صلى الله عليه وسلم حديث مفهوم دی چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم وفرمايل: چې الله تعالى وفرمايل: چې زما دي زما په جلال قسم وي زما بنده ته به دوه امنه نه وركوم، او نه دوه خوفه وركوم، كه چيري زما يو بنده په دنيا كې په آمن كې وو زما له عذابه څخه، زما د عبادت او بنده گۍ څخه يعني زما عبادت يې نه كوی، كرار او آرام ناست وو؛ نودغه سړي لره په آخرت كې آمن نسته، دی به په آخرت كې په ډېر خوف او وېره كې وي، او كوم زما بنده چې په دنيا كې په آمن كې نه وي وېره او خوف لري زما څخه اوزما عبادت او بنده گۍ په صحيح طريقه سره اداء

کوي؛ نو هغه به په آخرت کي په آمن او سلامتيا کي وي، د الله د عذاب څخه او الله تعالی په قرآن کریم کي ددوی په اړه فرمایي: **الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾** ^{سورة انعام} ترجمه: هغه کسان چي ایمان یې راوړی دی، او نه یې وي گډ کړی ایمان په ظلم یعنی ﴿شرک﴾ دغه کسانو لره امن دی او دوی پر هدایت او سمه لاره تلونکي دي. هغه اسباب چي دهغه په وجه باندي به دوی خوشحاله وي په آخرت کي او ل قسم دهغو اقساموڅخه چي دوی به په خوشحاله وي هغه دادی چي په ورځ کي د قیامت چي لمر به د یوې نيزې په اندازه د انسان له سرونو څخه لوړ وي، احادیثو کي راځي چي د خلکو به داسي حالت وي، چي ځيني خلگ به تر بجلکو پوري په خپلو خولو کي غرق وي، ځيني به تر ځنگنو پوري او ځيني به بیا تر خولې پوري په خپلو خولو کي غرق وي؛ خو دلته د مؤمنانو او متقیانو څخه به یو جماعت او ټولۍ وي چي هغه به په دغه سخته او لمړینه ورځ د الله تعالی د عرش تر سایې لاندي ناست وي، ددوی بیان به انشاء الله تعالی په تفصیل سره درته بیان سي چي هغه به کوم او څرنگه خلگ وي. د دغه خلگو بیان چي په یو غټ حدیث شریف کي حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم موږ ته کړی او فرمایي: چي دا هغه خلگ دي چي په داسي ورځ به د الله تعالی د عرش تر سایې لاندي وي چي په دغه ورځ به بله سایه نه وي ببله دغه سایې څخه. نو اول هغه څوک چي نبي کریم صلی الله علیه وسلم یې موږ ته بیان کړی دی چي د قیامت په سخته ورځ به ددغه عرش تر سایې لاندي ناست وي هغه عادل امام یا بادشاه او واکمن دی چي قدرت، واک او اختیار لري خو بیا هم عدل او انصاف کوي، د مظلوم فریاد اوري او امداد یې کوي، د ظالم د ظلم مخنیوي کوي، او مظلوم ته خپل حق ورکوي. دوهم کس د هغو کسانو څخه چي د عرش تر سایې لاندي به وي، هغه ځوان دی چي ځواني یې ټوله د الله تعالی په عبادت او بنده گي کي تېره کړې وي، نه لکه دنن زمانې دخلگوچي فکرداسي جوړ سویدی چي اوس خو لا ځواني ده ددنیا یو پنځه ورځي ژوند دی چي هر څه کوي خپله دي خوښه چي کله سپین ږیری سوې بیا به الله تعالی ته توبه وکارې او عباداتو ته به مخه کړې. دریم کس د هغو کسانو څخه چي د عرش تر سایې لاندي به وي، هغه کس به وي چي یوازي د الله تعالی د رضاء لپاره مسجد جوړ کړي د رياء او سمعت نیت یې نه وي نو دغه کس ته به الله تعالی د عرش تر سایې لاندي په دغه سخته ورځ کي د قیامت پناه او امن ورکړي. څلورم کس له هغو کسانو څخه چي د عرش تر سایې لاندي به وي څوک دی چي دوستي یې هم دالله تعالی د رضاء په خاطر وي او دښمني یې هم د الله تعالی د رضاء په خاطر وي، مقصد ددنیا او دمال دلسته راوړلو نه وي، همدې شخص ته به هم الله تعالی د عرش تر سایې لاندي پناه ورکړي. پنځم کس له هغو کسانو څخه چي د عرش تر سایې لاندي به وي، هغه ځوان دی چي یو د ښه جمال او مال خاونده ښځه یې بد فعلی ته راوبولي، دغه ځوان پوره قدرت پر لري خو بیا هم د الله تعالی څخه د بهرني په خاطر له همدې کار څخه پرهیز وکړي نو همدې کس ته به هم الله تعالی د عرش تر سایې لاندي پناه ورکړي. شپږم کس له هغو کسانو څخه چي د آخرت په ورځ به د عرش تر سایې لاندي وي، هغه شخص دی چي صدقه او خیرات په یوه لاس سره مسکین ته ورکوي هغه بل

لاس يې نه وي په خبره څه يې د الله تعالى د رضاء لپاره وي او هيڅ مطلب او مقصد د دنیا نه پکښې لري ، هر څه په پټه ورکوي ، همدې شخص ته به هم الله تعالى د عرش تر سايې لاندې پناه ورکړي. اووم کس له هغو کسانو څخه چې د عرش تر سايې لاندې به وي هغه عابد بنده دی چې ټول عمر يې په زړه کې د الله تعالى سره محبت وي، کله چې د الله تعالى سره يوازي سي نو ذکر کوي او تر سترگو يې د الله تعالى د بېرې څخه اوشکې راټوی سي، چې ددې په باره کې نور احاديث هم سته لکه د مسلم يو روايت دی: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِيَجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي»**^۱ ترجمه: له ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی دى وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل :چې الله تعالى به د قيامت په ورځ ووايې چېرې دي هغه يو تر بله محبت کونکي زما په عزت او جلال سره يعنې زما لپاره يې دا محبت کوى، نن ورځ دوى زه په سايه کې کښينوم چې هغه زما د عرش سايه ده نن ورځ هيڅ سايه نسته ماسيوا زما د عرش له سايې څخه، هغه خلگ چې د الله تعالى د عرش په سايه کې به ناست وي، هغه يوازي د غه خلگ نه دي بلکه نور خلگ هم سته چې په زياتو احاديثو کې د هغوى بيان سته چې د بحث د اوږدېدو په خاطر يې تر بيانولو تېرېږم. دا خو هغه اول قسم خلگ وه چې د قيامت په سخته ورځ کې به خوشحاله او په امن کې وي. دوهم قسم هغه خلگ چې د خپل ښه عمل په سبب به ډېر مطمئن او خوشحال وي، هغه څوک دى چې د بل مسلمان حاجات ورپوره کوي: لکه نبی کریم صلى الله عليه وسلم چې په يو حديث شريف کې فرمايي: **عَنْ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ»** ترجمه: عبدالله ابن عمر رضي الله عنهما فرمايي: چې يقينا نبی کریم صلى الله عليه وسلم و فرمايل :يو مسلمان د بل مسلمان ورور دى نه به ظلم پرې کوي نه به يې بل چاته ورسپاري، او کوم څوک چې د بل ورور په حاجت کې وي يعنې د هغه حاجت ور پوره کړي الله تعالى به دده په حاجت کې وي يعنې الله تعالى به دده حاجت ور پوره کړي، او که څوک خلاص کړي يو مسلمان د تکليف څخه ، نو الله تعالى به دده څخه يو تکليف ليري کړي د تکاليفو څخه د قيامت، او څوک چې يو مسلمان پټ کړي يعنې عيب يې ورپټ کړي نوالله به دى به په دنيا او آخرت کې پټ کړي، نو دا ټول د متقيانو صفات دي. دريم قسم هغه خلگ د خپل ښه عمل په سبب به ډېر مطمئن وي هغه خلگ دي چې دوى نورو خلگو ته پورونه ورکوي او بيا د الله لپاره د هغه سره سختي نه کوي، تکليف نه ورکوي د پور په اداء کولو کې نرمي ورسره کوي ددې په اړه هم د نبی کریم صلى الله عليه وسلم حديث دی: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَنَّ نَبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:**

۱ صحيح المسلم جلد ۲ کتاب البر والصله حديث نمبر ۲۵۶۶

۲ صحيح البخاري جلد ۱ صفحه ۴۳۰ کتاب الأدب حديث نمبر ۶۱۳۰

كَانَ رَجُلٌ يَدَّيْنِ النَّاسِ فَكَانَ يَقُولُ لِقَتَاهُ إِذَا أَتَتْهُ مُعْسِرًا فَتَجَاوَزَ عَنْهُ لَعَلَّ اللَّهَ يَتَجَاوَزُ عَنَّا فَلَقِيَ اللَّهَ فَتَجَاوَزَ عَنْهُ ١

ترجمه: ابو هريرة رضی الله عنه وای: چي يقينا نبي کریم صلی الله علیه وسلم و فرمايل: چي يو وخت يو سړی وو خلگو ته به يې پورونه ورکول، نو ده به هغه خپل مزدور ته ويل چي کله ته يو مسکين سړي ته د پور اخيستلو لپاره ورسې، او هغه پور اداء کول يې په وسه نه وي پوره، نو هغه پور ور معافوه ښايي الله تعالی موږ ته معافي وکړي؛ نو نبي کریم صلی الله علیه وسلم و فرمايل: چي هغه سړی د الله تعالی سره يو ځای سو يعنی وفات سو نو الله تعالی هغه ته معافي وکړه اود هغه تر گناهونو ور تير سو. څلورم قسم هغه خلگ چي د خپل ښه عمل په سبب به مطمئن وي هغه به شهيدان وي، چي په دې دنيا کي خاص د الله تعالی د رضاء لپاره شهيد سوی وي، همدا شهيدان به وي چي د قيامت په ورځ به مطمئن او ارام وي؛ لکه نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمايې: **لِشَهِيدٍ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ: يُغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ مِنْ دَمِهِ، وَيُرَى مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَيَجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ، وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ، وَالْيَاقُوتَةُ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَيَزُوجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ زَوْجَةً مِنَ الْحُورِ الْعِينِ، وَيُسَفَّعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقَارِبِهِ** ٢ ترجمه: نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمايې چي شهيد لره د الله تعالی په نيزد شپږ خصلته دي: ١: الله تعالی به د اول څاڅکي ويني د توييدو سره وده ته مغفرت وکړي، ٢: شهيد به خپل ځای په جنت کي وويني، ٣: شهيد به د قبر له عذابه څخه خلاص وي، ٤: د هغه لويي بيري څخه به د قيامت په ورځ خلاص وي، ٥: د شهيد پر سر به د عزت او وقار تاج ور کېښودل سي چي ددغه تاج يو دانه ياقوت به تر دنيا او تر هغه څه چي په دنيا کي دي غوره وي، ٦: او شهيد ته به ٧٢ حوري ور په نکاح سي او د ٧٠ قريبانو په حق کي به يې شفاعت قبول سي. د شهيدانو ډېر فضائل احاديثو کي بيان سوي دي، نو شهيد به هم د آخرت په ورځ له هغه خلگو څخه وي چي په دغه لويه ورځ به مطمئن او آرام وي. پنځم قسم هغه خلگ چي د خپل ښه عمل په سبب به مطمئن وي، هغه خلگ دي چي خپلي غصې کنټرولوي، زغم او حوصله ولري، پر هر شي درد نه ورځي، غصه نه کوي، او دغه صبر او زغم يې ټول يوازي د يوه الله تعالی د رضاء په خاطر وي نو دغه بعينه اسلامي اخلاق دي، او د مؤمن ډېر لوی صفت دی الله تعالی د دوی په اړه باندي فرمايې: **الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ** ٣ سورة آل عمران ترجمه: او هغه کسان چي نفقه کوي په خوشحالي او غم کي او خوږوونکي وي د غصې او عفوه کوونکي وي و خلگوته او الله تعالی احسان کوونکی خوښوي. داد آخرت په ورځ د هغو خلگو بيان ؤ چي په هغه ورځ به خوشحاله وي او زړونه به يې مطمئن وي. اوس به په دوهم قسم شروع وکړو، چي د قيامت په ورځ به دومره خو مطمئن وي چي ايمانونه يې پر الله تعالی او نبي صلی الله علیه وسلم او آخرت راوړي وي، لکن خوابدي

١ مشکوة المصابيح جلد ٢ صفحه ١٠٨ کتاب الفضائل

٢ سنن الترمذي جلد ٢ صفحه ١٤٤ کتاب الجهاد باب فضل الشهيد

به په دې وي چي دوی به ډېر لوی او کبیره گناهونه کړي وي، که څه هم د غه رنگه خلگ ډیردي دبعضو بیان به وکړو؛ اول قسم د هغو مؤمنانو څخه چي گناه کاره وي، او د آخرت په ورځ سخت په افسوس اخته وي هغه د زکات نه اداء کوونکي دی، زکات دا د الله تعالی د حقوقو څخه یو حق دی چي دزکوة په ورکولو باندي الله تعالی راضي کيږي، او پر نه ورکولو باندي یې ډېر ناراضه کيږي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم د زکات نه ورکوونکي عذاب بیان کړی دی، او فرمایي: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ، مَثَلُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَقْرَعَ، لَهُ زَبَيْبَتَانِ، يُطَوَّقُهُ ثُمَّ يَقُولُ: "أَنَا مَالِكٌ، أَنَا كَنْزُكَ"**^۱ ترجمه: ابو هريرة رضی الله عنه فرمایي: چي رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایي: چي چا ته الله تعالی مال ورکړی وي او دی یې زکات نه اداء کوي دده مال ته به صورت ورکول سی د قیامت په ورځ د هغه پک مار په رقم وي چي پر سر باندي دوه ټکي لري دغه مار به ددغه سړي پر غاړه طوق سي او د غه مار به ورته وایی: چي زه ستا مال یم او زه ستا خزانه یم. نو دا د هغه چا سزاء ده چي په دنیا کي خو به مؤمن وي مگر سخت گناهکاره به وي. دوهم قسم د هغو خلگو څخه چي د قیامت په ورځ به خوابدي وي چي ایمان هم ولري او بیا به هم خوابدی وي، هغه متکبر انسان دی، تکبر هم یو ډېر بد او ناوړه عمل دی چي په یو چا کي راسي، ددغه متکبر انسان لپاره هم الله تعالی سخت عذاب په ورځ د قیامت مقرر کړی دی، دهغه عذاب دادی چي د قیامت په ورځ به ډېر ذلیل او خوار راپورته کيږي، ددوی د راپورته کیدو اندازه چي دوی به د محشر میدان ته راپورته کيږي د سورکي میږیانو په اندازه به وي، هغه میږیان چي خلگ یې نه ویني هر وخت او هر ځای تر پښو لاندي ذلیل وي؛ نبي کریم صلی الله علیه وسلم ددوی په اړه داسي فرمایي: **عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَالَ الذَّرِّ فِي صُورِ الرِّجَالِ يَعْشَاهُمُ الذَّلُّ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ**^۲ ترجمه: د عمرو بن شعيب نیکه د نبي کریم صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي: چي نبي کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایي: متکبرين خلگ به د هغه سورکي میږیانو په مثال سره راپورته کيږي د قیامت په ورځ، او دوی به سم د خلگو په صورتونو کي وي، دوی به د هره طرفه څخه په ذلالت کي پټ وي. يعني دومره ذلیل به وي چي خلگ به یې تر پښو لاندي کوي، او حتی دا به هم نه وایی چي دا انسان دی او که کوم بل شی، ځکه به دوی دومره ذلیل وي چي دوی په دنیا کي تکبرکوی، او خلگ یې تر ځان ذلیل گڼل. دریم قسم د هغو مؤمنو بنده گانو څخه چي گناهکاره به وي او په آخرت کي به ناآرامه او ناراحته وي، هغه د علم پتوونکي دي، داهم سخته گناه ده چي الله علم ورکړی وي، حق او باطل ورته معلوم وي بیا هم د یوچا د وهم څخه فیصله د حق نه کوي، یا حق نه وایی، یا یو مسئله ورته معلومه وي چي دا حق ده خو د ضد او عناد له وجهي پر باطل باندي درېږي، داسي

۱ مشکوة المصابيح جلد ۲ صفحه ۱۰۰ کتاب الزکوة

۲ مشکوة المصابيح جلد ۲ صفحه ۴۳۳ کتاب الآداب

ډېري مسئلې سته، دغو خلگو ته به الله تعالى په نظر د رحمت سره ونه گوري لکه څرنگه چې الله تعالى د يهودو د په اړه داسي فرمايي کله چې دوى د نبي عليه السلام نبوت پتوى له خلگو څخه: **إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيُسْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾** سورة البقرة

ترجمه: هغه کسان چې دوى پتوي هغه څه کوم چې الله تعالى په کتاب کي نازل کړي دي، او دوى رانيسي په دغه کتاب سره لږ پيسې دغه کسان نه خوري په نسونو مگر اور او الله تعالى به ددوى سره خبري هم ونه کړي د قيامت په ورځ، او نه به دوى پاک کړي، او دوى لره دردونکى عذاب دى. ددغه کتاب العلم په باره کي ډېر آياتونه او احاديث سته، او ددغو آياتو او احاديثو يعني کتاب العلم مصداق خلگ او س ډېر پيدا کېږي، چې بعضي د خپلي وظيفې په وجه او بعضي د خپل امامت په وجه او بعضي په بله وجه سره بل چا ته حق نه سي بيانولای. ددې اقسام ډېر دي د بحث د اوږدېدلو په خاطر به د اړېږدو او دريم قسم شروع کوو .

دريم قسم د احوال الناس يعني د خلگو د احوالو څخه، هغه به کفار وي. دقيامت په ورځ به د کفارو هم ډېر سخت بد او ذليله حال وي، ځکه دوى هغه خلگ وه چې په دنيا کي يې ظلمونه کول، پر الله تعالى، د هغه پر رسول، پر ورځ د قيامت او پر بعث بعد الموت يې ايمان نه درلودى، نو چې کله دوى راپورته سي، نو حيران به سي، چې دا خو ټوله رښتيا او حق خبري وي، هم الله تعالى سته، هم نبیان سته، هم دقيامت ورځ سته، او هم بعث بعد الموت سته. نو ځکه به دوى دومره خوابدي، او حيران وي، سترگي به يې شخي پاته وي، الله تعالى ددوى حال په قرآن کریم کي بيانوي او فرمايي: **وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْنَدْتَهُمْ هَوَاءً ۖ ﴿٤٣﴾** سورة ابراهيم

ترجمه: او ته گان مه کوه پر الله چې هغه غافله دى د ظالمانو د عمل څخه بلکه يقينا ځنډول سوي دي دوى د هغه ورځي لپاره چې رږي به پاته کېږي په هغه ورځ کي سترگي ډډېره هيښته څخه، چابکي کوونکي به وي پورته نيوونکي به وي سرونه ددوى د بيري څخه ددې ورځي، نه به راگرځي دوى لره ددوى سترگي يعني د ډېري بيري څخه به يې سترگي رږي پاته وي رېولای به يې نه سي، او زړونه ددوى به خالي وي له هر څه څخه، يعني دومره به حيران او په بېره کي وي چې سترگي به يې رږي وي او زړونه به يې خالي وي له هر څه څخه، نه به څه ويلای سي او نه به شا او خوا کتلای سي، او بل ځاى هم الله تعالى د کفارو حال بيانوي او فرمايي: **وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا أَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾** سورة نمل ترجمه: او کافر به وايي چې کاش چې زه خاوري واى. يعني کله چې کفار له قبرونو څخه راووځي او د قيامت سختي وويني نو دا خبره به وکړي چې کاشکي زه نه واى راپورته سوى .

اووم مطلب :

کفارو چي په دنيا کي کوم ښه عملونه کړي وي آيا په آخرت کي به د هغو فائده ورسېږي؟

کفاروپه دنيا کي هم ښه اعمال کړي دي، مثلاً چا به خيرات يا صدقه ورکړې وي، يا به يې د يو بنده سره نیک چلند کړی وي يا داسي نور... نو دا اعمال چي دوی کړي دي دا فائده کوي او که يې نه کوي؟ کفار دوه قسمه دي اول: قسم هغه کفار دي چي د لويه سره اعمال نه کوي هيڅ ښه عمل نه کوي، او نه دا عقیده لري چي دا ښه عمل گټه لري؛ دغه کفار خو هيڅ عمل نه لري. دوهم: قسم کفار يا اهل کتاب دي چي دا عقیده لري چي ماته ښه اعمال په آخرت کي فائده کوي، خو دوی پر حضرت محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم ايمان نه لري، نو ددوی اعمال لکه هغه سراب داسي عبث دي، هيڅ گټه او نفعه دوی ته په آخرت کي نه کوي، ځکه دوی مؤمنان نه دي لکه الله تعالی چي فرمايي: **وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ** ﴿٣٩﴾ سورة نور ترجمه: او هغه کسان چي دوی کفر کړی دی ددوی اعمال داسي دي لکه سراب نو خلاصه داچي کفارو ته ددوی هيڅ عمل گټه نه کوي

خلورم مبحث شفاعت او دهغه اقسام

اول مطلب

شفاعت

کله چي د محشر میدان ته هغه درې جماعته راجمع سي چي مؤمنان، گناهکاره مؤمنان او کفار دي، نو چي کله دوی ټوله په دغه میدان کي راجمع سي په دغه میدان کي به ډېره گرمي وي، لمر به د انسانانو له سرونو څخه د يوې نېزې په اندازه لوړ ولاړ وي، چي ځيني خلگ به په داسي حال کي وي چي تر بجلکو پوري به په خپلو خولو کي وي، ځيني به تر ځنگنونو پوري او ځيني به بيا تر ځيگره پوري په خپلو خولو کي غرق وي، نو دغه خلگ به په عذاب سي، او د شفاعت غوښتنه به وکړي .

دوهم مطلب

دشاعت اقسام

شفاعت پر دوه قسمه دی ۱: شفاعت کبری ﴿لوی شفاعت﴾ ۲: شفاعت صغری ﴿کوچنی شفاعت﴾ د شفاعت کبری تعریف: کله چي انسانان ډېر په عذاب او تکلیف سي په خولو کي غرق اولر يې تر سر يوه نېزه لوړ وي، نو يو ټولی خلگ به سره راجمع سي چي انبياء کرامو عليهم السلام ته به خواست وکړو چي الله تعالى ته زاری وکړي ترڅو حساب شروع کړل سي؛ نو دغه ټولی خلگ به اول حضرت آدم عليه السلام ته راسي او ورته وبه وایی: چي ای د ټولو انسانانو پلاره! ته الله تعالى ته دعاء او زاری وکړه چي الله تعالى شفاعت شروع کړي، نو آدم عليه السلام هغه خپله گناه ورته ياده کړي چي الله تعالى زه د غنمو له خوړلو څخه منع کړی وم، مگر ما هغه وخوړل، نن الله تعالى ډېر په قهر دی نه ددې ورځي تر مخه او نه به تر دې ورځي وروسته دومره په قهر سي زه يې نه سم کولای تاسو و ابراهيم عليه السلام ته ورسئ او هغه ته وواياست، نو چي کله خلگ راسي و حضرت ابراهيم عليه السلام ته او ورته ووايي چي ای د انبياؤ پلاره! ته الله تعالى ته دعاء وکړه چي حساب شروع کړي، خلگ ډېر په تکلیف دي، نو هغه به هم خپله گناه ورته بيان کړي او وبه وایی چي الله تعالى نه له دغه مخکي او نه به له دې ورځي وروسته دومره په قهر سي، زه يې نه سم کولای تاسو ورسئ و حضرت موسی عليه السلام ته، مگر مو سی عليه السلام به هم هغه جواب ورکړي چي زه يې نه سم کولای، تاسي ورسئ و حضرت عیسی ابن مریم عليه السلام ته کله چي دوی و حضرت عیسی ابن مریم عليه السلام ته راسي نو هغه به هم همداسي يو عذر ورته و کړي چي زه يې نه سم کولای تاسو ورسئ حضرت محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم ته کله چي خلگ و حضرت محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم ته راسي او غوښتنه د شفاعت ورڅخه وکړي تر څو حساب شروع سي، نو نبي کریم صلی الله عليه وسلم ورته وفرمائي: چي هو دغه اکرام چي مقام محمود دی هغه الله تعالى وماته را کړی دی، نو نبي کریم صلی الله عليه وسلم به هم د الله تعالى و طرف ته ولاړ سي او د الله تعالى څخه به د شفاعت کبری اجازه وغواړي، او الله تعالى به هم د شفاعت اجازه ورکړي، نو نبي عليه السلام به داسي د الله تعالى حمد او ثناء ووايي چي له دغه څخه به مخکي هېڅ چا همداسي الله تعالى نه وي ستايلی او نه به يې د الله تعالى داسي حمد او ثناء بيان کړي وي؛ حضرت نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمائي: چي دغه حمد او ثناء به ماته الله تعالى را زده کړي، چي له دې مخکي داسي حمد او ثناء هېڅ چا ته نه دي ښودل سوي؛ نو بيا به نبي عليه السلام پر سجده سي، او الله تعالى ته به زاری وکړي، الله تعالى به ورته وفرمائي: چي ای محمده صلی الله عليه وسلم سوال وکړه! سوال به دي قبول سي او شفاعت وکړه شفاعت به دي قبول سي؛ نو به په دې وخت کي نبي کریم صلی الله عليه وسلم خپل سر له سجده څخه راپورته کړي او هر ځل به دا جمله تکراروي چي زما امت! زما امت! نو تر دغه وروسته به الله تعالى حساب شروع کړي دا خو د شفاعت کبری يعني لوی

شفاعت تعريف سو^{۱۰} ۰ دوهم قسم شفاعت صغری که خه هم دغه شفاعت د حساب او کتاب وروسته او يا دحساب او کتاب په جريان کي کيږي خو لکن د بحث د مناسبت په خاطر به يې د شفاعت کبري سره ذکر کوو. شفاعت صغری هغه شفاعت دی چي ددې په سبب سره به الله تعالى ډېر گناهکاره بنده گان د نبي عليه السلام په شفاعت سره له اوره خلاص کړي او جنت ته به يې داخل کړي. ددغه شفاعت په باره کي د ېر احاديث سته چي نبي کریم صلی الله عليه وسلم د خپلو ټولو گناهکارو امتيانو شفاعت کوي، او نبي عليه السلام به تر هغو پوري جنت ته نه ځي ترڅو چي د نبي عليه السلام يو امتي په جهنم کي وي، او همدارنگه به شفاعت يوازي نبي عليه السلام نه کوي بکله په دغه شفاعت صغری کي نور څو قسمه شفاعت هم سته؛ لکه د شهيدانو شفاعت د نبي عليه السلام حديث دی چي مخکي تير سو چي شهيد به په خپله کورنۍ کي د اوويا کسانو شفاعت کوي، يا لکه د هغه علماؤ شفاعت چي په خپل علم يې عمل کړی وي چي هغه به هم د خپلو قريانو شفاعت کوي، يا لکه هغه ماشومان چي بلوغ ته د رسيدو څخه مخکي وفات سوي وي نو دوی به هم د خپلو والدينو شفاعت کوي، يا د انبياء عليهم السلام شفاعت چي د خپلو امتونو په حق کي به يې کوي، او يا لکه د ملائکو شفاعت، يا د قرآنکریم شفاعت، يا د روژې شفاعت يا بل قسم شفاعت چي مؤمنان وي جنت ته ولاړ سي، مگر درجې يې کښته وي، خو دخپل نبي د شفاعت په واسطه يې درجې لوړي سي. نو دا ټول شفاعتونه به د قيامت په ورځ کيږي کوم چي اثبات يې په آياتونو او احاديثو سره سوی دی. البته دا شفاعت يو څو دانې شرطونه لري، دهغه چا په باره کي چي د هغه شفاعت کيږي ۱: شرط دادی چي دکوم چا چي شفاعت کيږي هغه بايد مؤمن موحد وي او ددغه توحيد پر عقیده مړ سوی وي، پر الله تعالى او د هغه پر رسول صلی الله عليه وسلم يې ايمان راوړی وي ۲: شرط دادی چي دغه شفاعت کوونکی به د شفاعت کولو اجازه دالله تعالى څخه غواړي، بيله اجازې څخه دالله تعالى د هيڅ چا شفاعت د هيڅ چا لپاره نه قبلېږي؛ لکه څرنگه چي الله تعالى فرمايي: **يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ ﴿١٠٩﴾** ^{سوره طه} ترجمه: په دغه ورځ گټه نه کوي شفاعت مگر هغه چا ته گټه کوي چي رحمن ذات هغه ته د شفاعت اجازه ورکړي، نو بيله د الله تعالى د اجازې د چا شفاعت گټه او فائده نه کوي ۳: شرط دادی چي دغه سړی چي شفاعت ورته کيږي، کافر به نه وي، ځکه په دغه ورځ د کافر لپاره هيڅ يو شفاعت کوونکی نسته لکه څرنگه چي الله تعالى فرمايي: **مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ ﴿١٨﴾** ^{سوره مؤمن} ترجمه: او نسته ظالمانو لره هيڅ يودوست او شفاعت کوونکی. تنبيه: آخري خبره د شفاعت په باره کي بايد دا هم وکړو چي هيڅ څوک بايد پر شفاعت باندي داسي تکیه ونکړي چي اعمال خراب کړي، يعني داسي چي ايمان راوړي نور نو هيڅ ښه اعمال نه کوي، دليل دا وایی چي د آخرت په ورځ به مو نبي کریم صلی الله عليه وسلم شفاعت کوي بيله کومي سزاء به جنت ته داخل سو؛ يا بلکه داسي نه ده لکه څرنگه چي ددوی فکر دی ځکه داسي خلگ هم سته چي الله تعالى به

بې جهنم ته داخل کړي او بيا به يې نبي کریم صلی الله عليه وسلم شفاعت وکړي او د جهنم څخه به راووځي، نو د بدو اعمالو او خرابو کارونو لپاره بايد حيلې او بهانې جوړي نه سي، ځکه جهنم ته داخلیدل هم کوچنۍ خبره نه ده .

پنځم مبحث :اعمالنامې

اول مطلب :

اعمالنامې

کله چي الله تعالی ټول خلگ په محشر سره راجمع کړي او بيا د نبي کریم صلی الله عليه وسلم په شفاعت باندي حساب او کتاب شروع کړل سي نو د حساب او کتاب څخه مخکي به الله تعالی هر بنده ته خپله عملنامه يا کتاب ورکړي، چي پر ډېرو ورقو باندي به مشتمل وي، په دغه کتاب کي به د هغه ټول اعمال ليکل سوي وي، چي دغه بنده به په خپله ټوله زنده گي کي کړي وي، هغه که ښه اعمال وي او که بد اعمال وي هغه به ټول په ليکلي ډول ورکول سي، او د ورکولو طريقه به يې جلا وي؛ هغو خلگو ته چي د الله تعالی بنده گي او عبادت يې کړی وي، او ښه اعمال يې ترسره کړي وي، هغه ته به خپله عملنامه په راسته لاس او د مخ له خوا ورکول سي، او له دې سره به دغه بنده ډېرخوشحاله سي؛ او هغه بنده چي د الله تعالی بنده گي يې سمه نه وي کړې عبادت يې نه وي، او بد اعمال يې ډېر وي، هغه شخص ته به دده عملنامه په چپه لاس او د شا لخوا ورکول سي، او دغه شخص به ډېر خواشینی او خواږدی سی او پر خپل حال به افسوس وکړي. لکه چي الله تعالی په قرآنکریم کي ددغو دوو ډلو بيان کړی دی او فرمايي: **فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يَحَسْبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾** ^{سورة انشقاق} ترجمه: نو هر هغه څوک چي ورکول سي دده کتاب په راسته لاس باندي، نو ژر دی حساب به وسي ډېر آسانه او لږ حساب يعني دغه په راسته لاس عملنامه ورکول دا بس ددغه بنده کاميابۍ ته يو اشاره ده، نو چي په عملنامه کي يې کار سم سي، نو حساب به هم اسانه ورسره کول کيږي. او الله تعالی ور پسې آيات کي فرمايي: **وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرٍ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾** ^{سورة انشقاق} ترجمه: او هر هغه څوک چي ورکول سي دده عملنامه د شا له طرفه او په چپه لاس نو ژر ده دغه شخص به راوغوښتل سي خوار او تاواني . يعني کله چي دغه شخص ته په چپه لاس عملنامه ورکول سي نو دغه سړی به ډېر غمجن او تاواني سي او وبه وایی: **“مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا” ﴿٢٩﴾** ^{سورة کهف} ترجمه: څه پيښ دي دغه کتاب لره چي نه يې کوچنۍ گناه او نه يې غټه گناه پر پېښې ده مگر هغه يې ليکلې ده، يعني په دغه کتاب کي ددې بنده هره گناه که کوچنۍ وي او که غټه که په قصد سره وي او که په خطاء سره هغه به ليکل سوې وي .

شپږم مبحث: حساب او په هغه کي اختلاف

اول مطلب :

حساب

کله چي ټولو بنده گانو ته عملنامې ورکړل سي نو دوی به خپل اعمال گوري چي حساب به شروع سي حساب به داسي وي، چي ټول خلگ به الله تعالی ته مخامخ ولاړ وي، هر بنده به د حساب لپاره د هغه او د هغه د پلار په نامه راوغوښتل سي، يعني فلانی د فلاي زوی دي راسي، دالله تعالی و حضور ته او د خپل تیر سوي عمر حساب دي ورکړي، نو دهر بنده څخه به د هغه د ښه عمل او د هغه د بد عمل پوښتنه کيږي، چي ښه عمل دي کړی دی د چا لپاره دي کړی دی او بد عمل دي کړی دی ولي دي کړیدی نو د ټولو شيانو به پوره پوښتنه کيږي، او بيا به فيصله هم کيږي، دحق فيصله لکه دا حال چي الله تعالی بيانوي او فرمايي: **وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ** ﴿٦٩﴾ ^{سورة زمر} ترجمه: او روښانه به سي مخکه ددغه مخکي د رب په نور سره او کښودل به سي عملنامې او راتگ به وسي په انبياؤ او شاهدانو سره چي ملائکي دي او فيصله به وسي ددوی په مابین کي په حقه سره، اوددی سره به ظلم نه کيږي، يعني دحساب په وخت کي به الله تعالی هم حاضر وي، ټول انبياء، ټول ملکي او ټول انسانان به حاضر وي، او حساب به کيږي، دا به ډېر د رسوايي حالت وي، چي ستا گناه ددغه ټولو په وړاندي ښکاره سي. د قیامت په ورځ چي الله تعالی د بنده گانو سره حساب کوي دا حساب پر درې قسمه دی: ١: سخت حساب ٢: اسانه حساب ٣: بې حساب جنت ته تلل: ١٠: سخت حساب: دا حساب به له کفارو سره وسي، سخته مناقشه او بحث به ورسره وسي، چي ولي مو پر الله تعالی او د هغه پر رسولانو ايمان نه راوړی؟ حال دا چي استازي او رسولان دراستول سوي وه. او په دغه اول قسم کي به د بعضي مؤمنانو سره هغه مؤمنان کوم چي يې ډېر بد اعمال يې کړي وي، او ډېر گناهونه يې کړي وي، نو الله تعالی به ددوی سره هم سخت حساب وکړي ٢: قسم اسانه حساب: چي دا به د مؤمنانو حساب وي، چي الله تعالی به پر دوی باندي ددوی ټول گناهونه عرض کړي او بيا به عفو او بخښنه ورته وکړي ٣: قسم بيله حساب: جنت ته داخلیدل: دا هم د مؤمنانو لپاره دی چي دا به يو جماعت خلگ وي چي بيله حساب به جنت ته داخل کړل سي.

دوهم مطلب :

آيا حساب به د كفارو او مشركانو سره به كيږي ؟

نو په دې خبره كي د علماوو اختلاف دی، شيخ الاسلام په مجموع الفتاوى كي دغه اختلاف ذكر كړى دى، بعضي متأخرين علماء وايي چي د كفارو او مشركينو سره به حساب نه كيږي، ځكه ددوى اعمال ټول ضائع دي؛ خو بعضي نور علماء بيا وايي چي حساب به ورسره كيږي . حق خبره داده چي هو !د كفارو او مشركينو سره به حساب كيږي^۱، ددوى څخه دا پوښتنه حتمي وكړل سي چي تاسي ولي د يوه الله تعالى عبادت نه كوى؟ ولي مو د الله تعالى سره شريكان نيول؟ او همدارنگه د هغه شريكانو پوښتنه به هم ورڅخه وكړل سي چي چيرته دي هغه شريكان چي تاسي د الله تعالى سره نيولي وه؛ لكه څرنگه چي الله تعالى ددوى دغه حال په قرآنكريم كي بيان وي او فرمايي: **وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾** ^{سورة قصص} ترجمه: او په دغه ورځ به اواز وسي دوى لره نو ورته وبه وايي چيري دي هغه زما شريكان؟ چي تاسو گمان كوى چي داد الله تعالى شريكان دي .نو ددغه آيات څخه صراحتاً دا معلومېږي چي د مشريكانو څخه سوال او جواب كيږي .د قيامت په ورځ به د مؤمن څخه اول د لمانځه پوښتنه كيږي، چي تالمونځ كوي او كه نه؟ او څرنگه لمونځ دي كوى؟ د رياء لپاره وو او كه يوازي د الله تعالى لپاره، نو كه يې لمونځ سم وو نو نور اعمال به يې هم سم وي، او كه يې لمونځ خراب و نو ډير به تا واني سي لكه څرنگه چي د نبي كريم صلى الله عليه وسلم حديث شريف دى **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ**^۲ ترجمه: ابو هريرة رضى الله عنه فرمايي: چي ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه واورېدل چي هغه داسي وويل اول دى .نو بايد هر مؤمن پر لمانځه باندي ډېر كوښښ وكړي چي ايزده يې كړي او بيا يې سم او صحيح اداء كړي؛ ځكه په آخرت كي كه دده لمونځ هغه څه چي حساب به كيږي د بنده سره د قيامت په ورځ دده د عمله څخه هغه به د لمانځه وي، كه يې چيري لمونځ صحيح وو نو كامياب او خلاص دى، او كه يې لمونځ فاسد وو نو يقيناً تاواني او خوار صحيح وو نو نور اعمال او اقوال به يې هم سم وي خو كه يې لمونځ صحيح نه وو نو ډېر به پښيانه او تاواني وي .

او بيا به د هر بنده څخه چي دده د ژوند پوښتني كيږي، په هغه كي به دده څخه دده د عمل پوښتنه وسي چي نيك عمل دي كړى دى او كه نه؟ او ښه اقوال دي كول او كه دي بد اقوال ويل .نو دا پوښتنې به حتماً كيږي؛ لكه الله تعالى چي فرمايي: **فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾** ^{سورة حجر} ترجمه نو قسم دى ستا په رب باندي

چې خامخا موږ پوښتنه کوو ددوی څخه دهغو اعمالو چې په دنا کې دوی کړي وي ، او لکه د نبي عليه السلام د حديث شريف مفهوم دی چې د يو بنده قدم به ددغه ځايه څخه ونه ښورېږي چې ددغه څلورو شيانو پوښتنه نه وي ترې سوې ۱۰: د عمر پوښتنه چې په څه کې دي تیر کړې؟ ۲: د علم پوښتنه چې عمل دي په کړی وو او که نه؟ ۳: د مال پوښتنه چې مال دي چیرې مصرف کړی؟ ۴: د جسم او بدن پوښتنه په دغه باره کې ډېر احاديث سته، چې په دغه لویه ورځ به د قيامت د بنده څخه د هغه په اړه کېږي . او بله لویه پوښتنه چې د بنده څخه به کېږي هغه د نعمتونو پوښتنه ده، چې الله تعالی به بنده ته وایی چې هر نعمت مې درکړی وو: اولادونه، ځواني، مال، دولت، ښه کور او ښه موټر ، آیا ددغه نعمتونو شکر تا اداء کړ؟ ددې پوښتنه به هم حتمي کېږي؛ لکه الله تعالی چې فرمايي: **ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾** ^{سورة نڪات} ترجمه: وروسته به خامخا پوښتنه وسي په دغه ورځ د نعمتونو څخه . مجاهد رحمه الله فرمايي: چې د بنده څخه د هر خوند اولدت چې په دنیا کې يې حاصل کړی دی، دهغه پوښتنه به کېږي . سبحان الله . او حسن بصري رحمه الله فرمايي: چې د سهار او ماښام د هر نعمت پوښتنه به کېږي؛ او ابو قلابه رحمه الله فرمايي: چې د هغې سپینې ډوډۍ چې په غوړو يا عسلو غوړه سي د هغه پوښتنه به هم کېږي، مطلب داچې بنده په دنیا کې کوم شی وخورې، کوم شی وڅښي او کوم شی واغوندي د هغه پوښتنه به الله تعالی حتمن کوي . او بله ډېره سخته پوښتنه چې د بنده گانو څخه به کېږي؛ هغه د خولې، پزې، غوړ، سترگې پوښتنه ده، الله تعالی به بنده ته فرمايي: چې خوله مې درکړې وه په هغه دي څه ويل، آیا ښه اقوال دي ويل، امر بالمعروف او نهی عن المنکر دي کوی، که دي ښکښل او بد الفاظ باندي ويل، او سترگې مې درکړې وې، نو آیا د قرآن کریم تلاوت ته دي په کتل، او که نامحرمو څه رو ته دي کتل، او همدارنگه به د غوړو او زړه پوښتنه هم ترې وسي، لکه الله تعالی چې فرمايي: **إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾** ^{سورة اسراء} ترجمه: يقيناً اورېدل او ليدل او زړه کې يو شی راتلل، دا ټول د هغو صفاتو او نعمتونو څخه دي چې ددغه په باره کې به د قيامت په ورځ سوال کېږي، قتاده ددغه آیات په تفسير کې فرمايي: چې هغه څه بيانوي چې تا په حقيقت کې نه وي ليدلي، مگر ته وايې چې ما وليدی، او يا تا نه وي اورېدلی مگر ته وایی چې ما اورېدلي دي، الله تعالی ددغه ټولو شيانو پوښتنه د بنده څخه کوي .

اووم مبحث: ترازو او په هغه کښي اختلاف

اول مطلب

ميزان ﴿ترازو﴾

کله چي د ټولو بنده گانوسره حساب او کتاب ختم سو، نو بيا به ددوی اعمال تلل کيږي، په ترازو باندې چي هره خواء درنه سي، نو دده د آخرت جزاء او بدله به هم هغه وي؛ که يې د بنو اعمالو خواء درنه سوه، نو دی به کامياب وي، او که يې د بدو خواء درنه سوه، نو به ناکام وي امام قرطبي ليکي: چي کله حساب او کتاب خلاص سي نو بيا به دبنده گانو اعمال تلل کيږي، ځکه دا ترازو د آخري انجام او آخري نتيجه لپاره وي پر دغه ميزان باندې ډېر نصوص يعني آياتونه او احاديث سته، لکه قرآن کریم کي چي الله تعالی د ميزان بيان کوي او فرمايي: **وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ** **الْفِسطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿٤٧﴾** سورة انبيا ترجمه: او موږ به کسېږدو ترازوگان د عدل په ورځ کي د قيامت

دوهم مطلب

دقيامت په ورځ به ترازو يو وي او که به ډېر وي؟

په دې کي د علماؤ اختلاف دی، بعضي علماء وايي چي دا ترازو گان به ډېر وي د هر بنده لپاره به جلا جلا ترازو وي، ددوی دليل دغه مخکيني آيات شريف دی چي ﴿موازين﴾ لفظ جمع په کي ذکر سوی دی، نو ترازو گان به هم ډېر وي، ځکه الله تعالی جمع ذکر کړې ده. او نور علماء وايي: چي ترازو به يو ترازو وي، دليل يې دغه مخکيني آيات شريف دی، خو دوی وايي چي دا ﴿موازين﴾ چي جمع ذکر سوی دی، دا په اعتبار د بنده گانو د اعمالو دی، يعني اعمال به يې ډېر وي؛ نو ځکه يې ﴿موازين﴾ جمع ذکر کړه. او يا بل جواب ﴿موازين﴾ جمع ذکر سوه، په اعتبار د اشخاصو چي خلگ به ډېر وي، نو ځکه جمع ذکر سو. ابن حجر دغه قول ته ترجيح ورکړې ده چي ترازو به همدا يو وي ډېر به نه وي. دغه ترازو چي د قيامت په ورځ به ايښودل کيږي، دا حقيقي ترازو دی، په حقيقت کي د بنده گانو اعمال په کي تلل کيږي، دا عقیده د ټولو اهل سنت والجماعة ده البته معتزله وايي، چي دا حقيقت ترازو نه دی، بلکه دا به يو عدل وي، د الله تعالی له طرفه به کيږي، ترازو نسته دا د معتزله وو عقیده ده، خو دوی د صريحي نصوصو څخه مخالفت کړی دی

دریم مطلب :

د بنده گانو اعمال به څنگه تلل کيږي؟

په دې کي هم اختلاف دی بعضي علماء وايی :چي د غه د بنده گانو اعمالو ته به صورت ورکول سي او هغه به تلل کيږي، چي هر عمل دروند سو بس پر هغه به فيصله کيږي .دوهم قول :بعضي علماء بيا وايی :چي هغه انسان به تلل کيږي چاچي عمل کړی دی که يې عمل ډېر وو نو دا شخص به په ترازو کي دروند سي که يې عمل لږ وو نو سپک به سي . دریم قول :دادی چي په ترازو کي به ددغه بنده گانو عملنامې تلل کيږي؛ نو والله اعلم چي په دغه ورځ به په ترازو کي څه تلل کيږي .

اتم مبحث :حوض کوثر او دهغه ځای

اول مطلب:

حوض کوثر

حوض جمع د حائض ده دا هغه ځای ته ويل کيږي چي هلته اوبه جمع وي، حوض کوثر دا يو حوض دی چي الله تعالی نبي کریم صلی الله عليه وسلم ته ورکړی دی، لکه الله تعالی چي فرمايي : **إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾** سورة الکوثر ترجمه :یقینا موږ تاته درکړی دی حوض کوثر په دغه باره کي ډېر احاديث سته چي الله تعالی نبي کریم صلی الله عليه وسلم ته حوض کوثر ورکړی دی، او دغه حوض به ډېر غټ وي، اوبه به يې تر شیدو سپيني وي، او بوی به يې تر مشکو هم خوش بويه وي، او ددغه حوض لوتيې يا کوزې به دومره ډېري اوښايسته وي لکه د آسمان ستوري، نبي کریم صلی الله عليه وسلم په يو حديث شريف کي ددغه حوض صفت داسي بيان کړی دی : **عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ، مَأْوُهُ أَيْضُ مِنَ اللَّبَنِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكِيْرَانُهُ كَنُجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا يَظْطَأُ أَبَدًا ۝۱** ترجمه :ابن عمر رضی الله فرمايلي دي :چي نبي کریم صلی الله عليه وسلم وفرمايل :زما د حوض مسافه به يې د يوې مياشتي په اندازه وي، اوبه د حوض به تر شیدو سپيني وي، او بوی به يې تر مشکو هم خوشبويه وي، او لوتيې اوکوزې به يې لکه د آسمان ستوري دومره وي، او چا چي دغه اوبه وڅښلې نو دی به هيڅ کله هم تږی نه سي. او ددغه حوض غټ والی د نبي کریم صلی الله عليه وسلم په يو بل حديث شريف کي راځي : **عَنْ أَنَسٍ**

بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ قَدْرَ حَوْضِي كَمَا بَيْنَ أَيْلَةٍ وَصَنْعَاءٍ مِنَ الْيَمَنِ» ترجمه: نبي کریم صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلی دی: چي يقينا اندازه زما د حوض به دومره وي لکه د ایلې او صنعاء په مابین کي د یمن څخه، یعنی دومره اندازه به یې غتوالی وي. دادنبي علیه السلام د حوض کوثر صفت وو

دوهم مطلب

دغه حوض به چیري وي؟

په دې موضوع کي اختلاف دی، په فتح الباري کي ذکر سوي دي: د فتح الباري مصنف فرمایي: چي په بخاري شریف کي امام بخاري رحمه الله د حوض کوثر بیان تر صراط حساب او میزان وروسته راوړی دی، دیته اشاره ده چي حوض کوثر به تر پل صراط تر تیرېدو وروسته وي د ډېرو علماوو دغه رایه ده چي حوض کوثر تر پل صراط وروسته دی. او ابو عبدالله هم په تذکرة القرطبي کي بیان کړی دی: چي حوض کوثر به تر پل صراط وروسته وي. بعضي نورو علماوو بیا ددې برعکس وایی او فرمایي: چي حوض کوثر به تر پل صراط مخکي وي، خو صحیح خبره چي ددواړو اقوالو ترجیح وسي، هغه داده چي نبي کریم صلی اللہ علیہ وسلم ته دوه حوضه ورکول سوي دي؛ اول: حوض به د پل صراط مخکي وي چي خلگ به په اوږه کوي، او دوهم حوض به د پل صراط وروسته په جنت کي به وي؛ چي اول حوض بیرته ددوهم حوض څخه سرچینه اخلي، او دواړه یو رقم حوضونه دي

نهم مبحث: پل صراط او دهغه ځای

اول مطلب

پل صراط

کله چي د ټولو بنده گانو سره حساب وسي، او اعمال یې په ترازو باندې وتلل سي، نو د اخيري نتیجې د معلومیدو لپاره به ځي، او هلته به یې نتیجه معلومېږي؛ چي څوک کامیاب سو؛ په دغه امتحان کي، او څوک ناکام سو؛ چي ددغه ځای نوم پل صراط دی. دغه ځای به د مؤمنانو لپاره نعمت یعنی جنت وي، او د کفارو لپاره به عذاب یعنی جهنم وي. دا ټول خلگ تر هغو پوري نه جنت ته نه دوزخ ته تللای سي تر څو چي پر دغه پله باندې تېر سوی نه وي، دا

یوازینی لاره ده، چي جنت یا دوزخ ته تللی ده .

دا پل صراط دا یو پل دی چي د جهنم پر ملا باندي تیر سوی دی، دغه پل به تر ورېښته هم نازک وي، او تر تېرې توري به هم تېره وي، پر دغه پله باندي به ټول خلگ که انبياء دي، که مؤمنان دي، که کافران تیرېږي. داده اهل سنت الجماعة عقیده ده چي پر دا پله به ټول تېرېږي، خو معتزله ددغه پله څخه منکره دي، دوی وایی چي دا ممکنه نه ده چي پر دومره تېره او نازک تار باندي دي څوک تېر سي. هر څوک به پر دغه پله باندي د خپل عمل په اندازه تیر سي، که دچا ښه عمل وو هغه به تېرسي، او که دچا عمل بد وو هغه به ور ولوېږي جهنم ته. يعني هر بنده به د خپل نیک عمل او تقوی په اندازه تیز تیرېږي، او هر څوک د خپل ضعیف او بیکاره عمل په اندازه په کراره تېرېږي. دا پل یو قسم چنگکان لري چي په دغه چنگکانو کي به سخت گناهکاران منافقان او کفار بندېږي، او جهنم ته به ورلوېږي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم د دغه چنگکانو په باره کي فرمائي: **قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَبِهِ كَلَالِبٌ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ أَمَّا رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُعْلَمُ قَدْرُ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ ۖ خُطِفَ النَّاسُ بِأَعْيَانِهِمْ**^۱ ترجمه: نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمائي: اوبه دغه پل صراط باندي چنگکان دي، په مثال د سعدان د څوز، آیا تاسي د سعدان څوز لیدلی دی؟ صحابو وفرمایل: هو ای د الله تعالی رسوله، نو دا چنگکان به د سعدان د څوز په رقم وي؟ مگر دومره خبره ده ددغه چنگکانو د غټ والي په اندازه د الله جل جلاله ماسیواء بل څوک نه پوهیږي، نو خلگ به نیسي، په خپلو اعمالو سره. يعني د هر چا چي هر څنگه عمل وي هغسي به پر پل صراط باندي تیرېږي. دا پل صراط چي پر جهنم پروت دی، پر دغه لاره باندي به ډېره تاریکه وي، ځکه چي جهنم ډېر تاریک دی؛ نو الله تعالی به هغه خلگو ته چي پر پل صراط ترېږي او مؤمنان وي دغو خلگو ته به الله تعالی نور ورکړي چي پر پل صراط په تاریکی کي به دوی ته روښنایي جوړه کړي، کفار او منافقان به له دغه نور څخه بې برخي وي؛ لکه الله تعالی چي فرمائي: **يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ** ﴿۱۲﴾ ^{سورة حدید} ترجمه: په هغه ورځ چي ته وويني مؤمنان نارینه او مؤمنینې ښځي، چي تگ به کوي، ددوی نور ددوی و مخته او ددوی راسته طرف ته. يعني دغه نور به ددوی مخته وي یا راسته طرف ته وي، دوی به استفاده ورڅخه کوي، نو دوی به تیر سي، او کفار او منافقان به ورلوېږي. او پر دغه پله چي اول تیرېږي هغه به نبي کریم صلی الله علیه وسلم وي؛ ځکه نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمائي: **قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَيُضْرَبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَيْ جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُجِيزُ**^۲ ترجمه: نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمائي: وروسته به کينډول سي پل صراط پر مابین د جهنم نو زه به اول هغه څوک يم چي پر دغه پله باندي به تیرېږم. کوم خلگ چي پر پل صراط تیرېږي هغه به د خپل عمل په اندازه نور لري،

۱ صحیح البخاري جلد ۲ صفحه ۹۷۳ کتاب الرقاق

۲ صحیح البخاري جلد ۲ صفحه ۹۷۳ کتاب الرقاق

او سرعت اوتېزي به يې هم د عمل په اندازه وي چي بعضي خلگ به د اعمالو په سبب دومره تيز وي، لکه برق، بل څوک به دومره تيز وي لکه باد، بل به د مرغه په اندازه تيز وي نو کوم خلگ چي پر پل صراط باندي واوړي او تېر سي نو پر هغه غاړه به ملکي ورته ولاړي وي، او دوی ته به ښه راغلاست وايي، او دوی به خپل اخيري انجام ته ورسېږي او کامياب به سي، جنت ته به داخل سي، او نور خلگ به بيا پر پله تير نه سي بلکه جهنم ته به لاندي ور ورولوېږي، او اخيري انجام به يې بد سي، او ناکام به سي.

خاتمه البحث

د بحث په پای کي دحشر اونشر دحالاتو او دقيامت دلويو صحنو دبيان وروسته داحقيقت په څرگند ډول معلومېږي چي دقيامت ورځ حق ده او هيڅ شک پکښي نسته او انسان دخپلو ټولو کړنو او ويناوو مسؤل دی نو بخنور هغه څوک دی چي دا بيان اونیکو اعمالو په وسيله دهغې ورځي لپاره ځان تيار کړي او خپل ژوند دالله سبحانه وتعالی په اطاعت کي تېر کړي او دقرآن کریم او درسول کریم صلی الله عليه وسلم پر لاره باندي ځان برابر کړي

او بدبخته :هغه څوک دی چي ددنیا په فاني ښکلاوو کي ډوب سي اودآخرت له تلپاتي ژوند څخه غافل وي

اوموږ له الله سبحانه وتعالی څخه غوښتنه کوو چي موږ دصالحانو په ډله کي راوپاڅوي او له هغي ستري وېري څخه چي په قیامت کي به وي وساتي او داغوښتنه کوو چي الله تعالی موپه خپل فضل سره جنتونو ته داخل کړي

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

سپارښتنې / وړاندیزونه

عامو مسلمانانو ته :

۱: هر مسلمان باید پوره يقين او باور ولري چي دمرگ وروسته به بيا راژوندی کيږي او دالله تعالی په حضور کي به حساب ور کوي نو ځکه دی باید خپل هر عمل دآخرت په تله وتلي .

۲: لمونځ دي دژوند بنسټ وگرځول سي ځکه لمونځ دقيامت په ورځ هغه لومړنی عمل دی چي پوښتنه به يې تر ټولو عملو مخکي کيږي که يې لمونځ سم وو نوټول اعمال به يې سم وي .

۳: هر مسلمان دي دتوبې دروازه خلاصه وبولي او توبه دي تر صبا پوري نه ځنډوي ځکه مرگ ناڅاپي راځي .

۴: په هر مجلس کي دي دقيامت حشر او نشر يادونه کوي ځکه دازپه نرموي او دعباداتو شوق پيدا کوي او الله ته درجوع سبب کيږي .

۵: مسلمان دي هره ورځ دځان سره حساب دځان عادت جوړ کړي تر څو دهغه لوی حساب لپاره تيار او اماده سي .

مأخذونه

- ١: القرآن الكريم .
- ٢: بخاري، محمد ابن اساعيل (٢٥٦) الجامع المسند الصحيح (١) دار طوق النجاة
- ٣: مسلم، مسلك بن الحجاج (٢٦١) المسند الصحيح (-----)، دار احياء التراث
- ٤: الامام القرطبي، محمد بن احمد ابى بكر الانصاري القرطبي (٦٧١) تذكرة القرطبي (-----)
- ٥: الخطيب التبرزي، ولى الدين محمد بن عبدالله (٧٤١) مشكوة المصابيح (-----)
- ٦: شيخ الاسلام، احمد بن عبد الحليم بن عبد السلام (٧٢٨) مجموع الفتاوى (-----)
- ٧: الحافظ ابن حجر، احمد بن علي بن حجر العسقلاني (٨٥٢) فتح الباري (-----)